

مصوئیت در شهر های افغانستان

جلال آباد، ننگرهار

مصنویت در شهرهای افغانستان
حق چاپ و نشر محفوظ © دفتر اسکان بشر ملل متحد (هویتات ملل متحد) ۲۰۱۶ میلادی
همه حقوق محفوظ است
دفتر اسکان بشر ملل متحد (هویتات)
پست بکس: ۰۵، کابل، افغانستان
شماره تلفون: ۰۰۹۳۷۹۵۸۷۴۲۲۷
www.unhabitat.org
HS Number: HS/016 /17Da

طراح: محمد احسان سعادت

رفع مسئولیت: توضیحاتی که در ارایه مواد این نشریه به کار رفته است بازتاب دهنده نظریات دارالانشای سازمان ملل متحد در رابطه به وضعیت حقوقی هیچ کشور، قلمرو، شهر، ساحه یا ادارات، تعیین مرزها یا حدود اربعه آن نیست. دیدگاه های ارایه شده در این نشریه الزاماً بازتاب دهنده دیدگاه برنامه اسکان بشر ملل متحد، سازمان ملل متحد، کشورهای عضو، کشور شاهی هالند یا اداره انکشافی و همکاری سویس نیز نیست. از این نشریه بدون اجازه اقتباس شده میتواند، به شرط آن که منبع آن ذکر گردد،

پروگرام اسکان بشر ملل متحد در افغانستان، ۲۰۱۶ "مصنویت در شهرهای افغانستان"

برنامه شهری اعمار صلح افغانستان

Independent Directorate of Local Governance
Islamic Republic of Afghanistan

**Ministry of
Urban Development and Housing**
Islamic Republic of Afghanistan

Kabul Municipality
Islamic Republic of Afghanistan

Kingdom of the Netherlands

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

**Swiss Agency for Development
and Cooperation SDC**

2016

UN HABITAT
FOR A BETTER URBAN FUTURE

فهرست مطالب

1	خلاصه اجرایی
3	پس منظر
3	الف. مصونیت و تحکیم صلح
3	ب. معلومات برنامه
4	میتودولوژی تحقیق
4	الف. پرسشنامه کمی
4	ب. ارقام کیفی
5	تصور از مصونیت
5	الف. مصونیت اجتماع
7	ب. مصونیت فردی
11	تماس با مقامات محلی
11	الف: آگاهی حقوق
13	ب. تماس مردم با شهرداری و پولیس
18	عرضه خدمات
18	الف. خدمات شهرداری
21	ب. خدمات مصونیت
25	ج. خدمات برای گروه های آسیب پذیر
28	افزایش مصونیت در شهر ها
28	الف. نیاز به پاسخ های متنوع
29	ب. حمایت از گروه های آسیب پذیر
32	نتیجه گیری

اشکال و جداول

- شکل 1: تصور مثبت در مورد مسیر افغانستان و شهر ها
- شکل 2: احساس مصونیت در شهر و محل تان
- شکل 3: بزرگترین تهدید ها در برابر مصونیت در محل تان چیست؟
- شکل 4: ترس از مصونیت فردی و خانواده
- شکل 5: چقدر به خاطر مصونیت خود یا خانواده خود ترس دارید؟
- شکل 6: ترس «همیشه» به خاطر مصونیت فردی یا خانواده
- شکل 7: رابطه بین تعداد دفعات دیدن مقامات پولیس و میزان ترس به خاطر مصونیت فردی/خانواده
- شکل 8: رابطه بین ترس به خاطر مصونیت و احساس این که پولیس نگرانی های مصونیت آنها را جدی میگیرد
- شکل 9: شاخص آگاهی از حقوق
- شکل 10: شناسایی شهروندان افغانستان از حقوق شان
- شکل 11: نوع تعامل با شهرداری در شش ماه گذشته
- شکل 12: نوع تعامل با پولیس در شش ماه گذشته
- شکل 13: تعامل با شهرداری و پولیس در شش ماه گذشته
- شکل 14: آیا احساس میکنید که روی تصمیم شهرداری میتوانید تأثیر گذار باشید؟
- شکل 15: آیا در ابراز نظریات خود راجع به شهرداری احساس مصونیت میکنید؟
- شکل 16: رابطه بین احساس مصونیت در ابراز نظریات راجع به شهرداری و توانایی در اثرگذاری روی شهرداری
- شکل 17: عرضه خدمات شهرداری
- شکل 18: اگر عرضه خدمات متفاوت بوده، علت عمده آن چیست؟
- شکل 19: مسؤولیت مصونیت در مقایسه با صحبت روی مسایل مصونیت
- شکل 20: مسؤولیت شهرداری و پولیس برای مصونیت در مقایسه با پاسخدهی به نیازمندی های مربوط به مصونیت
- شکل 21: آیا به شهرداریها اعتماد دارید که به شهرهای مصون نایل آید؟ (به اساس شهر)
- شکل 22: آیا به شهرداری اعتماد دارید که به شهرهای مصون نایل آید؟ (به اساس جندر)
- شکل 23: آیا از پلان ها برای بهبود مصونیت در محل تان آگاهی دارید؟
- شکل 24: شناسایی آسیب پذیر ترین گروه ها
- شکل 25: آیا به نیازمندی های گروه های آسیب پذیر رسیدگی میشود؟
- شکل 26: به نظر شما بزرگترین تهدید در برابر ثبات و سلامت درازمدت برای شما و خانواده تان چیست؟
- شکل 27: شهرداری برای پشتیبانی بهتر از گروه های آسیبپذیر چه میتواند انجام دهد؟
- شکل 28: چه چیزی مصونیت برای زنان را بهبود میبخشد؟
- شکل 29: چی میتواند مصونیت اطفال را بهبود بخشد؟
- جدول 1: تجزیه (تقسیم بندی) سروی
- جدول 2: به نظر شما بزرگترین تهدید مصونیتی در محل تان چیست؟
- جدول 3: به حیث یک شهروند افغانستان، به نظر شما از کدام حقوق ابتدایی برخوردار هستید؟
- جدول 4: نوع تعامل با شهرداری در شش ماه گذشته
- جدول 5: نوع تعامل با پولیس در شش ماه گذشته
- جدول 6: خدماتی که طی شش ماه گذشته از شهرداری دریافت گردیده است
- جدول 7: اگر عرضه خدمات متفاوت است، دلیل عمده آن چیست؟
- جدول 8: چه کسی مسؤول مصونیت در محل تان است؟
- جدول 9: شناسایی آسیبپذیر ترین گروه ها
- جدول 10: به نظر شما بزرگترین تهدید برای ثبات و سلامت درازمدت شما و خانواده تان چیست؟

خلاصه اجرایی

تجارب حاصله از پالیسی و برنامه در کشور های مختلف نشان دهنده رابطه بین مشروعیت دولت، ثبات و صلح میباشد. فراهم آوری خدمات و زیربنای ابتدایی، عدالت در عرضه خدمات (به ویژه برای گروه های آسیب پذیر)، و روند های فراگیر و شفاف حکومتمداری - همه - عواملی اند که در ایجاد مشروعیت دولت سهم دارند. این امر باعث به میان آمدن اعتماد مردم به دولت شان گردیده و در ساختن جوامع با ثبات کمک مینماید.

برنامه شهری اعمار افغانستان به این رابطه پیچیده بین حکومتمداری و صلح میپردازد. در حال حاضر این برنامه سه ساله (۲۰۱۵ تا ۲۰۱۸ میلادی) پیرامون مصونیت شهری توسط دولت جمهوری اسلامی افغانستان به کمک تکنیکی هبیتات ملل متحد و کمک مالی اداره انکشاف و همکاری سویی و کشور شاهی هالند تطبیق میگردد. هدف این برنامه بهبود مشروعیت دولت از طریق تقویه شرایطی میباشد که در آن باشندگان شهر به ظرفیت حکومت محلی خود در حمایت از حقوق و دستیابی به شهر های مصون و فراگیر اعتماد بیشتر حاصل مینمایند.

در این گزارش تصورات مردم پیرامون مصونیت شهری در افغانستان به وسیله مطالعه ارقام حاصله از هشت شهر تحت پوشش برنامه شهری اعمار صلح افغانستان: کابل، مزار شریف، جلال آباد، هرات، کندز، نبل، بامیان و فراه ارایه میشود. برای ترتیب این گزارش از دو منبع ارقام استفاده شده است: (۱) ارقام کمی از سروی ابتدایی که در ماه های نوامبر-دسامبر ۲۰۱۵ میلادی راه اندازی گردید، و (۲) ارقام کیفی متمم که در مباحثات گروهی متمرکز در جولای ۲۰۱۶ میلادی جمع آوری گردید.

در این گزارش دیدگاه های مردم راجع به مصونیت و ثبات در افغانستان به وسیله برجسته ساختن چهار بُعد موضوع توضیح شده است:

۱. تصور فعلی یا موجود در مورد وضع مصونیت شهری به سطح کشور، شهر، محل و فرد.

۲. آگاهی از حقوق و تماس با مقامات محلی که نشان دهنده میزان اعتمادی که مردم به دولت شان دارند.

۳. فراهم آوری خدمات شهرداری و پولیس به ویژه خدمات مصونیت و خدمات برای گروه های آسیبپذیر به حیث اقدامات پاسخگویی حکومت.

۴. اقدامات لازم برای بهبود مصونیت در شهر ها به ویژه برای رسیدگی به چالش های که مردم آسیبپذیر و محروم با آن رو به رو میباشند.

یافته های کلیدی گزارش عبارت اند از:

• مردم معمولاً در مورد وضعیت شهر ها و محلات شان دیدگاه مثبت دارند. اما این خوشبینی به سطح ملی کاهش می یابد. در حالی که به

نظر ۵۲٪ پاسخ دهندگان سروی شهر شان در جهت درست به پیش میروند، صرف ۲۷٪ شان فکر میکردند که افغانستان در جهت درست به پیش میروند. علاوه، ۸۲٪ پاسخ دهندگان در محل خود احساس مصونیت میکردند، در حالی که این رقم در رابطه با احساس مصونیت در شهر شان به ۷۲٪ کاهش یافته.

• هر چند انتظار میروند مسایل مربوط به جنگ در مباحث پیرامون مصونیت در افغانستان حاکم باشد، تعریف مردم از مصونیت متفاوت تر میباشد. پاسخ ها پیرامون آنچه مردم بزرگترین تهدید در محل شان میدانستند، نشان دهنده خطرات محیط زیستی (۴۸٪)، مصونیت ترافیک/جاده (۴۰٪)، و جرایم (۴۱٪) به حیث بزرگترین چالش ها بود، در حالی که تروریزم/جنگ (۲۳٪) در درجه چهارم قرار گرفت. هنگامی که راجع به عوامل عمده تأثیر گذار روی ثبات درازمدت پرسیده شد، پاسخ دهندگان سروی عوامل اقتصادی (۵۵٪) و تروریزم/جنگ (۲۵٪) را بیان نمودند. مسایل محیط زیستی (۹٪) و نگرانی های مسکن (۵٪) در پایین ترین درجه سوم و چهارم قرار دارد.

• باشندگان شهری میزان بلند ترس برای مصونیت و اعتماد پایین به پولیس در حفاظت از خود را دارند. بیشترین قسمت (۴۴٪) پاسخ دهندگان سروی گفتند که همیشه یا اکثری اوقات به خاطر مصونیت خود و خانواده خود می ترسند. هرچند بیش از نیم آنها پولیس ملی افغانستان را مسؤول مصونیت محل خود میدانند، کمتر از ۱۵٪ شان یک عمل خشونت آمیز را در برابر خود در سال گذشته اطلاع دادند. هیچ رابطه مستقیم بین احساس ترس مردم و تعداد دفعاتی که مقامات پولیس را دیده اند یا این که آیا به نظر شان پولیس نگرانی های شان را جدی گرفته است یا خیر، وجود نداشت که عدم اعتماد به پولیس را برجسته تر میسازد.

• مردم از حقوق خود به خوبی آگاهی دارند، اما با مقامات محلی خود آنقدر تماس ندارند. بیش از ربع پاسخ دهندگان حق دسترسی به خدمات ابتدایی و بیش از نیم شان حقوق سیاسی را به حیث حقوق ابتدایی که مردم افغانستان مستحق آن میباشند، بیان نمودند. اما تنها ۱۵٪ پاسخ دهندگان در شش ماه قبل از سروی با شهرداری شان تعامل داشتند. سویه تعامل با پولیس نیز پایین (۱۱٪) دریافت گردید. تعداد کم پاسخ دهندگان (۱۱٪) گفتند که آنها روی تصامیمی که شهرداری اتخاذ نموده است، تأثیر گذار بودند. علاوه، فیصدی بلند پاسخ دهندگان (۴۳٪) در ابراز نظریات خود پیرامون شهرداری احساس مصونیت نمیکردند.

• رضایت از عرضه خدمات شهرداری خیلی پایین است. اکثریت پاسخ دهندگان سروی متذکر شدند که شهرداری ها خدمات خیلی کم یا هیچ خدمات عرضه نمی نمایند، و نزد اکثر مردم شورا های انکشافی محل در عرضه خدمات ابتدایی مؤثرتر میباشند. به نظر فیصدی خیلی کم مردم شامل در سروی (کمتر از ۵٪ در هر شهر) ارایه درخواست یا شکایت به شهرداری عرضه خدمات را بهبود خواهد بخشید.

• پاسخدهی دولت پیرامون مشکلات مصونیت، به ویژه برای گروه های آسیبپذیر، از طرف مردم خیلی ضعیف ارزیابی شده است. کمتر از نیم پاسخ دهندگان (۳۱٪) گفتند که به نظر آنها شهرداری و پولیس به

هشت شهر سروی شده تجزیه گردید، نظر به شرایط امنیتی و اقتصادی، تفاوت های زیادی ظاهر گردید. هنگامی از پاسخ دهندگان پرسیده شد که شهرداری ها برای حمایت بهتر از گروه های آسیبپذیر چه میتواند انجام دهد، پاسخ ها تقریباً مساویانه بین تدویر جلسه با آنها (۳۰٪)، کمک اجتماعی (۳۷٪) و کمک اقتصادی (۳۱٪) به آنها تقسیم شده بود. در مورد اطفال و زنان، به نظر پاسخ دهندگان ماندن در خانه بهترین راه تأمین امنیت شان دانسته شد. در این رابطه، پاسخ دهندگان خواهان فراهم آوری محلات عامه، جاده های مصون تر، و افزایش مصونیت در شهر ها شدند.

نگرانی های مربوط به مصونیت به طور مؤثر رسیدگی نموده اند. به همین گونه، به نظر بیش از ۶۰٪ پاسخ دهندگان شهرداری توانایی کم یا هیچ توانایی در دستیابی به شهر های مصون ندارد. تنها ۲۳٪ پاسخ دهندگان گفتند که به نظر شان مقامات پولیس به نیازمندی های مردم آسیبپذیر رسیدگی مینمایند، که در مورد شهرداری ها این رقم خیلی کمتر (۱۳٪) است.

• رسیدگی به موضوع مصونیت شهری در افغانستان مستلزم اقدامات از جنبه های متعدد میباشد. نتایج سروی نشان دهنده الگوی مشابه بین پاسخ دهندگان ذکور و اناث بود. با این حال، هنگامی که ارقام بین

شورای مشورتی میان مردم-شاروالی-پولیس در نیلی، دایکندی

الف. مصونیت و تحکیم صلح

طوری که در پلان اولویت ملی افغانستان برای حکومتداری محلی مطرح گردید، حکومتداری خوب بنیاد ثبات درازمدت را از طریق برآورده ساختن توقعات مردم، به شمول عرضه خدمات و امنیت کافی به وسیله روند های فراگیر و دیموکراتیک تشکیل میدهد.

تحقیقاتی که در برنامه های متعدد ثبات و تحکیم صلح طی دهه گذشته در افغانستان و سایر کشور های بی ثبات انجام شده است، ارتباط نزدیک بین تصور مردم از دولت و صلح را برجسته ساخته است. در سند DFID تحت عنوان ایجاد دولت ها و جوامع صلح آمیز این ارتباط را قرار آتی توضیح میدهد: «مناسبات قوی دولت-جامعه برای ایجاد دولت های مؤثر و مشروع، و صلح قطعی و بادوام اهمیت حیاتی دارند». برای ایجاد چنین مناسبات دولت-جامعه، مؤسسه کمک های بریتانیا تمرکز روی انکشاف بخش های عمده دولت (به شمول امنیت، قانون و عدالت) و پاسخگویی به توقعات مردم (به شمول امنیت) را پیشنهاد مینماید.

به همین گونه، صندوق وجهی ملل متحد برای تحکیم صلح حمایت برای حکومتداری و عرضه خدمات را به حیث بخشی از تمرکز عمده تمویل خود جهت جلوگیری از برگشت دولت های شکننده به طرف جنگ شامل ساخته است. در یک ارزیابی انجام شده توسط صندوق وجهی ملل متحد برای تحکیم صلح در کشور بروندي تذکر یافته است که: «اداره عامه و خدمات اجتماعی که به صورت مؤثر و مساویانه عرضه گردد، میتواند به شکایاتی که اساس یا محرک منازعات خشونت آمیز میباشد، رسیدگی نموده و برای دولت وسیله نشان دادن تعهد رسیدگی و کمک به جامعه و اعاده مشروعیت و سیستم های حسابداری آن فراهم نماید».

برخلاف، نبود ظرفیت دولت در انجام امور طبق توقعات شهروندان میتواند پیامد های جدی برای مشروعیت دولت، و در نتیجه برای امنیت و ثبات داشته باشد. بنابراین، لازم است تا وضعیت جاری مصونیت در شهر ها در رابطه با نه تنها فراهم آوری خدمات مصونیت بلکه ظرفیت دولت نیز مطالعه، و استراتژی ها برای بهبود این وضعیت انکشاف داده شود.

ب. معلومات برنامه

هیئات ملل متحد در افغانستان از سال ۱۹۹۲ میلادی به این طرف با جوامع و مردم کار میکند. کار هیئات ملل متحد در ساحات شهری و روستایی افغانستان بر مبنای این اصل که بهترین راه برای دستیابی به انکشاف دوامدار و مقرون به صرفه جویی تا مردم در پلانگذاری و تطبیق فعالیت های انکشافی که به حیث اولویت های خود شان به صورت واضح شناسایی نموده اند، استوار است.

برنامه شهری اعمار صلح افغانستان یک برنامه سه ساله (۲۰۱۵ تا ۲۰۱۸) میباشد که تحت رهبری وزارت انکشاف شهری و مسکن، اداره مستقل ارگان های محلی، شهرداری کابل و وزارت امور داخله به پشتیبانی تخنیکی هیئات ملل متحد تطبیق میگردد. هدف برنامه شهری اعمار صلح افغانستان بهبود مشروعیت دولت از طریق تقویه شرايطی میباشد که در آن باشندگان شهر به ظرفیت حکومت محلی خود در حمایت از حقوق و دستیابی به شهر های مصون و فراگیر اعتماد بیشتر حاصل مینمایند.

برنامه شهری اعمار صلح افغانستان برای دستیابی به این هدف روی روابط اساسی بین مناسبات دولت - جامعه، ایجاد آگاهی راجع به حقوق و مکلفیت های شهرداری ها و جوامع تمرکز مینماید. به طور مشخص، شیوه کار برنامه شهری اعمار صلح افغانستان روی تقویه مصونیت از طریق اصول سهمگیری/مشارکت و فراگیر بودن، ایجاد یک محیط مساعد برای حکومتداری و مصونیت شهری، و افزایش ظرفیت شهرداری برای تأمین مصونیت همه شهروندان، به ویژه آسیبپذیر ترین ها، تمرکز دارد. این برنامه هشت شهر استراتژیک کشور: کابل، هرات، مزار شریف، جلال آباد، فراه، نیلی، کندز و بامیان را تحت پوشش دارد.

این برنامه با تمرکز روی زمینه تحکیم صلح شهری و دولت سازی، عرضه خدمات عامه، به ویژه مصونیت را تقویه مینماید؛ پاسخدهی و حسابداری محلی را بهبود میبخشد؛ و مشارکت با مردم محل و جامعه مدنی را تقویه مینماید، و در همبستگی و مؤثریت عام سهم میگیرد - که همه شان برای اقدام جدید برای تعهد در دولت های شکننده اهمیت حیاتی دارند.

میتودولوژی تحقیق

بمنظور تهیه این گزارش از دو منبع استفاده شده است: یافته های سروی کمی که توسط هیئات ملل متحد تطبیق گردید و ارقام کیفی که توسط مؤلف جمع آوری شده است.

الف. پرسشنامه کمی

هیئات ملل متحد یک پرسشنامه را برای جمع آوری ارقام ترتیب و سروی را در ماه های نوامبر- دسامبر ۲۰۱۵ میلادی راه اندازی نمود. این سروی در هر هشت شهر مورد نظر شامل در حدود کاری برنامه شهری اعمار صلح افغانستان انجام شد. نتایج آن در اختیار مؤلف قرار داده شد و مجموعاً پاسخ ۱۴۲۰۹ خانوار برای این مطالعه تحلیل گردید.

سروی متذکره برای دریافت روند کلی (ارقام بدون تفکیک کردن) و همچنان الگوها نظر به شهر و جنس تحلیل گردید. این کار به وسیله احصائیه تشریحی با استفاده از نرم افزار STATA ۱۳ تحلیل شد.

ب. ارقام کیفی

برای غور روی ارقام کیفی، پنج مباحثه گروهی متمرکز در ماه جولای ۲۰۱۶ میلادی دایر گردید:

کابل (مباحثه گروهی متمرکز ۱ مرد و ۱ زن)

مزار شریف (مباحثه گروهی متمرکز ۱ زن)

هرات (مباحثه گروهی متمرکز ۱ مرد)

جلال آباد (مباحثه گروهی متمرکز ۱ مرد)

مباحثه گروهی متمرکز به اساس پلان تدابیری و مشاوره ها با شرکای هیئات ملل متحد انکشاف داده شد. پرسش ها به زبان دری و پشتو ترجمه و بعداً دوباره به انگلیسی ترجمه گردید تا اطمینان حاصل شود که معنی پرسش در جریان روند انتقال داده شود.

در حالی که سروی خانوارها ستون اساسی یافته ها و تحلیل ها را تشکیل میدهد، ارقام کیفی امکان دریافت معلومات مفصل تر را برای توضیح یافته های کمی با جزئیات بیشتر فراهم نمود. نقل قول های از مباحثه گروهی متمرکز در بخش های مختلف مطالعه گنجانیده شده تا نتیجه گیری های حاصله از تحلیل کمی را تقویه نماید.

جدول ۱: تجزیه (تفکیک) سروی

ولایات	خاتوار های سروی شده	مردان	زنان
بامیان	1234	475	753
فراه	769	465	301
هرات	2934	907	2007
جلال اباد	1693	1039	643
کابل	2820	1520	1297
کندز	2073	823	1230
مزار شریف	1790	767	1011
نیلی	896	479	417
مجموع	14209	6475	7659

تصور از مصوئیت

در این بخش احساس مردم در مورد مصوئیت در رابطه با همه ی کشور و همچنین شهر ها و محلات شان مطالعه میگردد.

الف. مصوئیت اجتماع

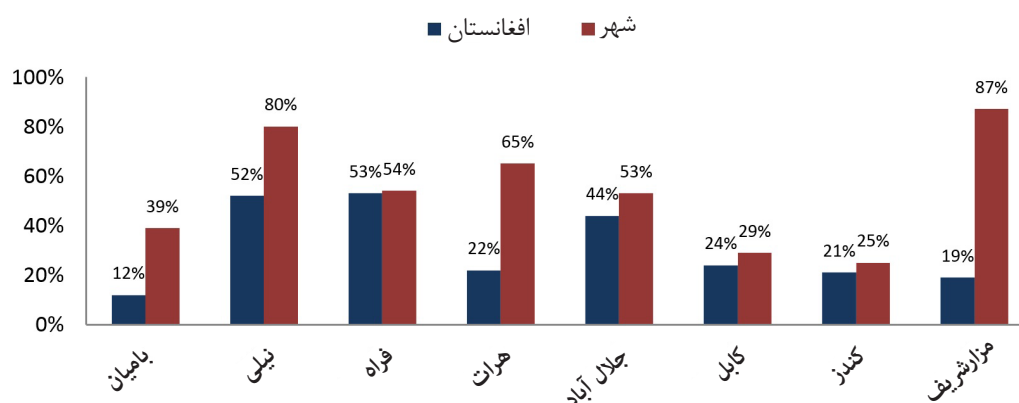
پاسخ دهندگان سروی در مورد استقامتی که شهر های شان حرکت میکند در مقایسه با همه افغانستان بیشتر مثبت بود. در مجموع، ۵۲٪ پاسخ دهندگان گفتند که به نظر آنها شهر های شان در جهت درست به پیش میرود. در مقایسه، تنها ۲۷٪ پاسخ دهندگان گفتند که افغانستان در جهت درست حرکت میکند. هنگامی که تفاوت ها نظر به جنس تجزیه شد، خیلی کم بود، و نظر مردان نسبت به زنان در مورد جهت حرکت افغانستان بیشتر مثبت بود (بالترتیب ۲۹٪ و ۲۶٪) اما در مورد جهت حرکت شهر های شان کمتر مثبت بود (بالترتیب ۵۱٪ و ۵۳٪).

در حالی که روند در همه شهر ها مشابه بود (یعنی پاسخ دهندگان در باره جهت حرکت شهر های شان نسبت به همه ی کشور بیشتر خوشبین بودند)، درجه خوشبینی و تفاوت نسبی بین دو شاخص در میان شهر ها تفاوت گسترده داشت. در حالی که به نظر پاسخ دهندگان در فراه وضعیت در شهر در مقایسه با همه افغانستان کمی بهتر بود (بالترتیب ۵۳٪ و ۵۲٪)، احتمالاً به علت ناآرامی های گسترده در داخل شهر، در مزار شریف نظر پاسخ دهندگان راجع به سمت حرکت شهر در مقایسه با همه کشور خیلی مساعد تر بود (بالترتیب ۸۶٪ و ۱۸٪)، باز هم احتمالاً به علت این که مزار شریف از لحاظ امنیت نسبتاً باثبات است. درجه خوشبینی در مورد شهر ها نیز خیلی متفاوت بود که ۲۴٪ پاسخ دهندگان در کندز گفتند که شهر در جهت درست به پیش میرود، که میتواند به علت حملات شورشیان و تهدید های مداوم در برابر شهر میباشد، در مقایسه با مزار شریف که این رقم ۸۶٪ است.

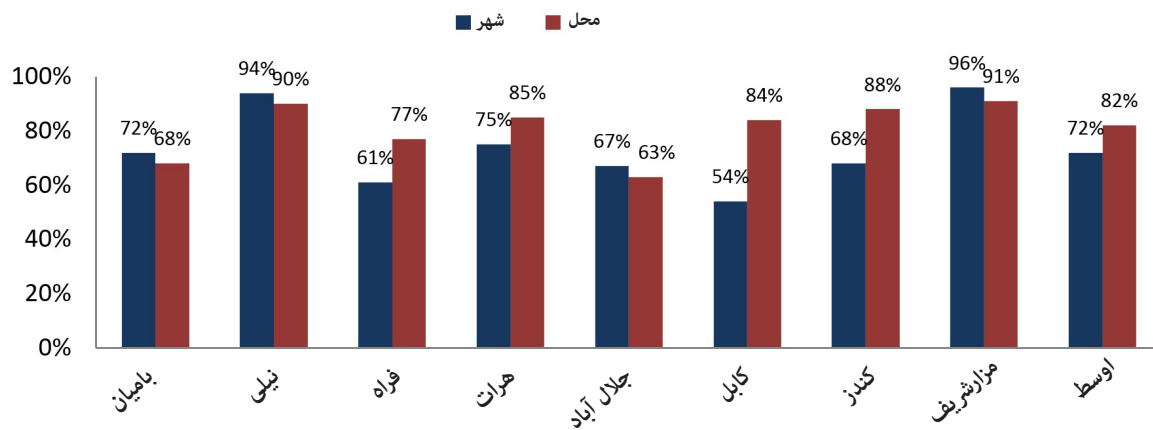
پاسخ های بیشتر مثبت پیرامون جهت حرکت شهر های پاسخ دهندگان در مقایسه با همه افغانستان میتواند نشان دهنده اعتماد بیشتر به مصوئیت و امنیت به سطح محلی باشد که این امر به وسیله روند مثبت کلی، هنگامی که پرسش ها به سطح محلات اصلاح گردید، تایید میگردد. حتی ۷۲٪ پاسخ دهندگان در مجموع گفتند که در شهر شان احساس مصوئیت میکنند، ۸۲٪ شان گفتند که در محل خود احساس مصوئیت میکنند. هنگامی که ارقام نظر به جنس تفکیک گردید، مردان و زنان در مورد محل شان (بالترتیب ۸۳٪ و ۸۱٪) در مقایسه با شهر شان (بالترتیب ۷۵٪ و ۷۰٪) نظر مثبت داشتند.

با این حال، هنگامی که ارقام نظر به شهر تفکیک میشود این روند عمومی باقی نمی ماند. پاسخ دهندگان در بامیان، نیلی، جلال آباد و مزار شریف احساس مصوئیت کمی بیشتر در شهر شان در مقایسه با محل شان میکنند. تفاوت نتایج در بامیان و نیلی در مقایسه با روند ملی میتواند به این دلیل که دو شهر مذکور برای تفکیک شهرداری به محلات مشخص خیلی کوچک اند، توضیح گردد. این الگو ها بازتاب دهنده میزان امنیت فردی نیز میتواند باشند. پاسخ دهندگان در کندز و فراه، هر دو ولایتی که در معرض رقابت گروه های شورشی قرار دارند، در مورد جهت پیشرفت شهر شان در مقایسه با آنهایی که در شهر های با ثبات از قبیل مزار شریف و نیلی زندگی میکنند، نظر منفی داشتند. پاسخ به پرسش های مربوط به این که بزرگترین تهدید در برابر مصوئیت در محلات شان چیست، نشان دهنده آن است که درک آنها از مصوئیت و امنیت نسبت به خطرات مربوط به جنگ و جرایم خیلی وسیع تر است. پاسخ ها بیشتر روی خطرات محیط زیستی و مصوئیت ترافیک/جاده نسبت به تهدیداتی از قبیل تروریزم/جنگ و اختطاف متمرکز بود.

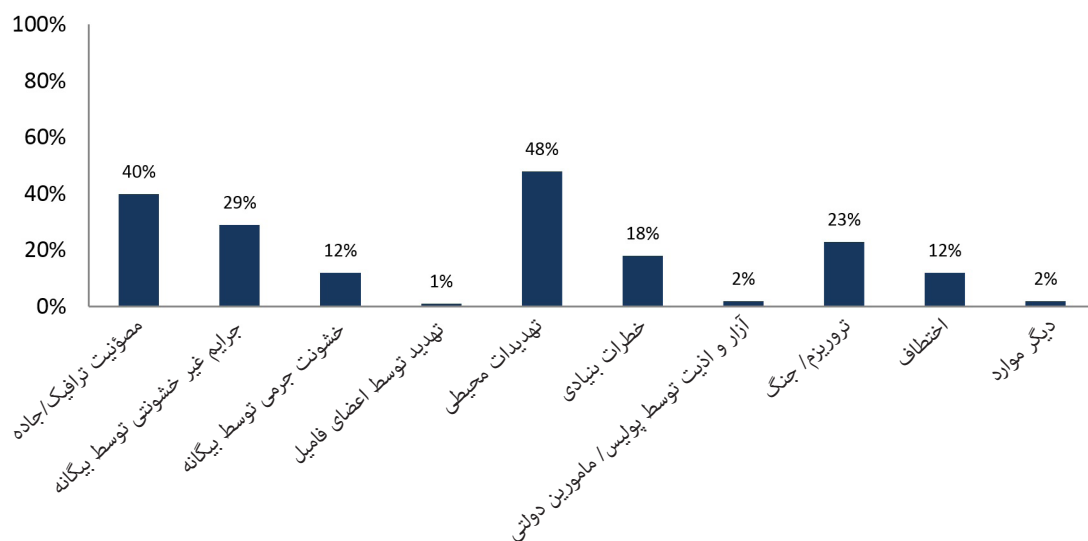
شکل ۱: تصور مثبت در مورد جهت پیشرفت افغانستان و شهر ها

شکل ۲: احساس مصونیت در شهر و محل تان

شکل ۳: بزرگترین تهدیدها در برابر مصونیت در محل تان چیست؟

در روستا ها ساحات سبز بیشتر و آلودگی کمتر است اما در مقایسه با شهر ها در آنجا کلینیک، شفاخانه وجود ندارد و دولت به مسایلی که توسط شهروندان مطرح میشود، پاسخ نمیدهد.»

خانم خانه، زن، مزارشریف

ب. مصونیت فردی

در حدود ۴۴٪ پاسخ دهندگان (بیشترین قسمت) گفتند که آنها «همیشه» یا «اکثراً» ترس مصونیت خود یا خانواده خود را دارند.

هنگامی که نظر به شهر تجزیه شد، تعداد گزارش های ترس خیلی متفاوت بود، ۷۱٪ باشندگان کابل که شامل سروی بودند در مقایسه با ۱۷٪ پاسخ دهندگان در مزارشریف و ۱۱٪ پاسخ دهندگان در نیلی گفتند که آنها «همیشه» ترس مصونیت خود را دارند. درجه بلند ترس در کابل میتواند در نتیجه حملات شورشیان به شکل آشکار و در محلات عامه مثلاً دانشگاه ها، سوپرمارکت ها و تظاهرات مردمی باشد که برای مردم حس آسیب پذیری را ایجاد نموده است. علاوه، توقع مردم از فراهم آوری امنیت توسط دولت در کابل که پایتخت حکومت مرکزی و دریافت کننده قسمت عمده تمویل بین المللی میباشد، خیلی بلند است.

در حالی که تروریسم/جنگ به حیث گزینه چهارم از بین ده گزینه انتخاب شد، این گزینه بیشتر توسط پاسخ دهندگان در فراه، جلال آباد و کندز بیان شد، احتمالاً به علت این که عملیات نظامی توسط دولت و نیرو های ضد دولتی به پیمانۀ بزرگتر و خیلی نزدیک تر به مرکز شهر نسبت به سایر شهر های تحت پوشش برنامه شهری اعمار صلح افغانستان راه اندازی میشود. در شهر های که تهدید های مربوط به جنگ کمتر حاد بود، خطرات مربوط به محیط زیست و زیر بنا ها درجه بلند تر حاصل نمود. به گونه مثال ۶۹٪ پاسخ دهندگان در بامیان در مقایسه با ۲۲٪ در فراه به مصونیت جاده و ترافیک اولویت دادند.

تصور نسبتاً قویتر مصونیت و جهت حرکت کلی شهر ها میتواند بازتاب دهنده نیرو های محرکی باشد که در عقب شهر نشینی وجود دارند، که در آن مردم به اساس توقع شرایط زندگی بهتر، به ویژه از لحاظ عرضه خدمات و امنیت، به علت حضور قویتر حکومت، مهاجرت مینمایند. این امر تقریباً به طور یکسان در مباحثات گروهی متمرکز که در آن پاسخ دهندگان ترجیح به ساحات شهری را عمدتاً به دلیل دسترسی بیشتر به خدمات ابراز نمودند، منعکس گردید.

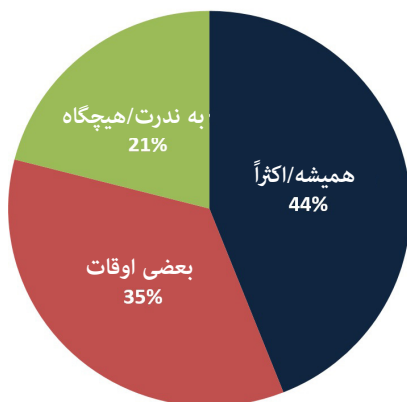
«شهر نسبت به روستا ها مصون تر است چون دولت در ساحات روستایی حضور ندارد و آنجا مشکلات زیادی وجود دارد اما در شهر سهولت های زیادی از قبیل معارف، تجارت، امنیت وجود دارد و مشکلات مردم زود تر حل میشود.»

بیکار، مرد، کابل.

جدول ۲: به نظر شما بزرگترین تهدید در محل تان چیست؟ (انتخاب تا سه گزینه از فهرست اجازه است)

مزار شریف	کندز	کابل	جلال آباد	هرات	فراه	نیلی	بامیان	اوسط
39%	38%	16%	32%	63%	22%	45%	69%	مصونیت ترافیک/جاده
3%	32%	33%	27%	39%	26%	24%	37%	جرایم غیر خشونت‌ناهی توسط یک بیگانه
1%	13%	14%	14%	10%	13%	28%	13%	خشونت جرمی توسط بیگانه
0%	1%	1%	4%	1%	0%	1%	1%	تهدید توسط یک عضو خانواده
71%	32%	34%	19%	65%	1%	73%	84%	خطرات محیط زیستی
35%	10%	12%	11%	13%	1%	25%	46%	خطرات ساختاری
0%	3%	2%	5%	2%	1%	0%	1%	آزار واژیت توسط پولیس یا مأمورین دولتی
2%	50%	30%	42%	12%	44%	1%	2%	حملات مربوط به تروریسم/جنگ
1%	11%	14%	14%	16%	34%	2%	3%	اختطاف
0%	5%	1%	5%	0%	1%	0%	3%	موارد دیگر

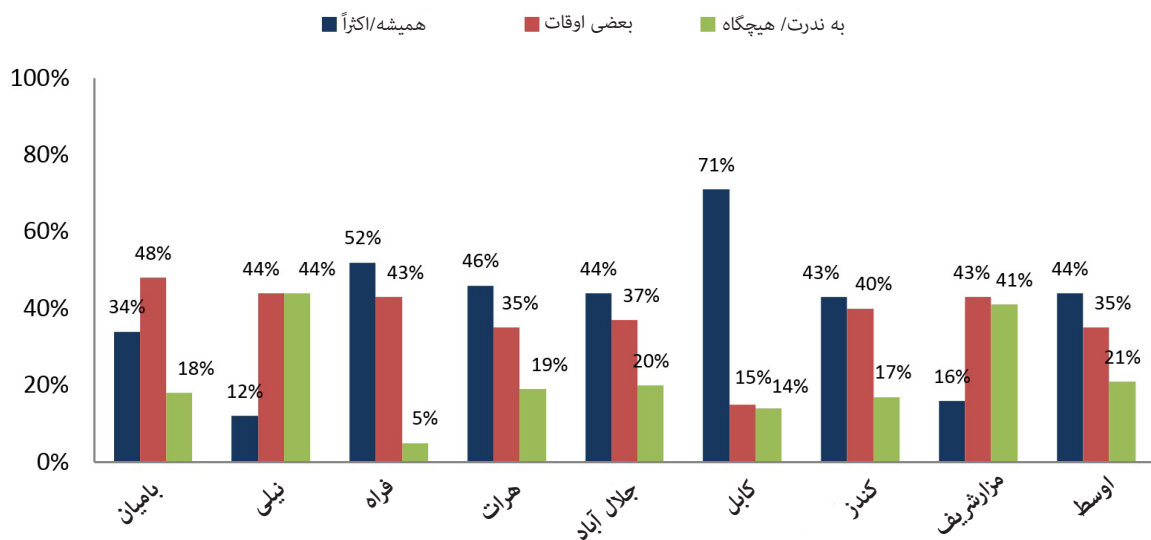
شکل ۴: ترس از مصوّنیت فردی و یا خانواده

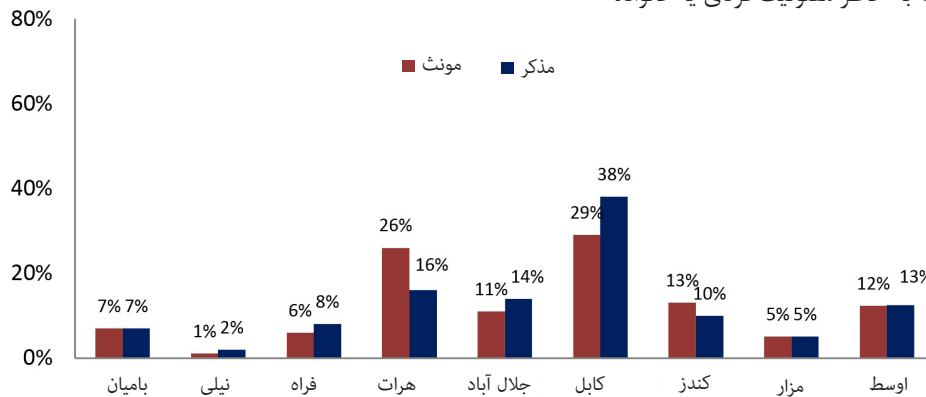
در مجموع، تصورات بین پاسخ دهندگان مرد و زن در هنگام راپوردهی این که آنها «همیشه» ترس مصوّنیت خود را دارند، مشابه بود (بالترتیب ۱۳٪ و ۱۲٪). تفکیک جنسیتی تفاوت قابل ملاحظه را در بیش از سه فیصد تنها در دو شهر، هرات و کابل، ظاهر ساخت، که در آنها ۹ و ۱۰ فیصد تفاوت بالترتیب بین زنان و مردان موجود بود.

شکل ۵: چقدر به خاطر مصوّنیت خود یا خانواده خود ترس دارید؟

شکل ۶: ترس «همیشه» به خاطر مصونیت فردی یا خانواده

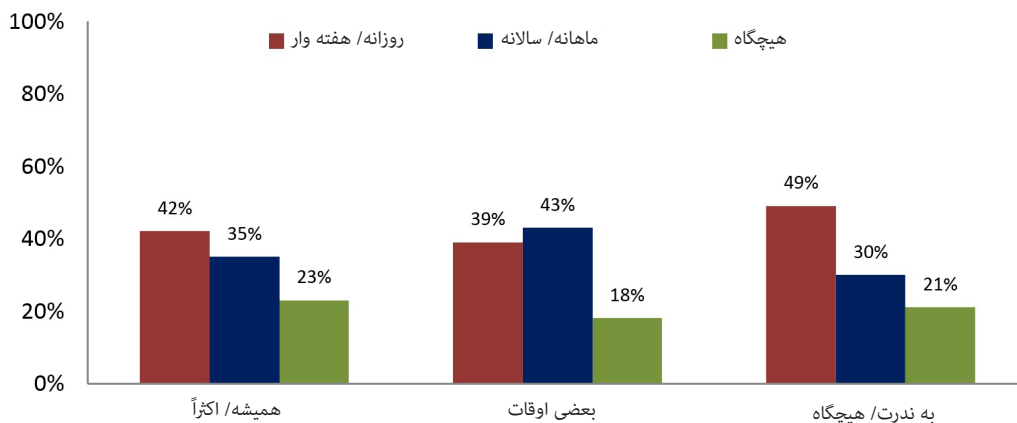

بلند تر از کابل) گزارش دادند که یک حمله خشونت آمیز را به خود شان یا اعضای خانواده شان تجربه کرده اند، که این امر تفاوت درک مردم از مصونیت از یک شهر تا شهر دیگر را برجسته میسازد.

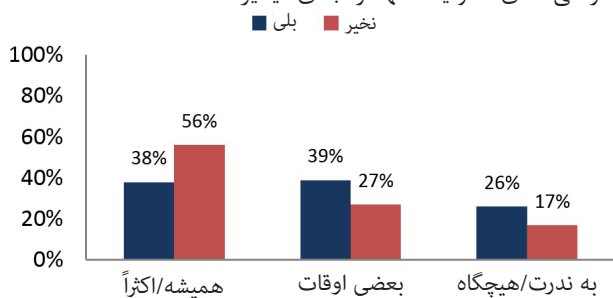
هنگامی که پرسیده شد چه کسی مسئول مصونیت محل شان است، بیش از نیم پاسخ دهندگان پولیس ملی افغانستان را ذکر کردند. با این حال، کدام رابطه واضح بین ترس به خاطر مصونیت و تعداد دفعات دیدن پولیس در محل پاسخ دهندگان وجود نداشت. در واقع، احتمال ترس به خاطر مصونیت «همیشه/اکثراً» نزد پاسخ دهندگانی که گفتند آنها پولیس را به طور منظم می دیدند (روزانه یا هفته وار) تقریباً با ترس به خاطر مصونیت «ندرت/هیچگاه» مشابه بود.

علی الرغم میزان بلند پاسخ ها در مورد ترس از مصونیت، گزارش های تجربه شخصی یا اعضای خانواده از اعمال خشونت آمیز در سال گذشته کم بود (در مجموع کمتر از ۱۵٪)، که نشان میدهد این دو عامل با هم ارتباط مستقیم ندارند. این امر نیاز به گسترده ساختن مفهوم مصونیت را تر از تهدید های فیزیکی را برجسته میسازد. به گونه مثال، ۷۱٪ پاسخ دهندگان در کابل گفتند «همیشه» یا «اکثراً» به خاطر مصونیت شان ترس دارند، در حالی که صرف ۴٪ این پاسخ دهندگان گزارش دادند که خود شان یا کدام عضو خانواده شان در سال گذشته قربانی خشونت یا کدام جرم بوده اند. در جلال آباد ۴۳٪ پاسخ دهندگان (نزدیک به ۳۰ فیصد کمتر از کابل) گفتند که آنها «همیشه» یا «اکثراً» به خاطر مصونیت شان ترس دارند، در حالی که ۱۴٪ پاسخ دهندگان (۱۰ فیصد

شکل ۷: رابطه بین تعداد دفعات دیدن پولیس و میزان ترس به خاطر مصونیت فردی/خانواده

شکل ۸: رابطه بین ترس به خاطر مصونیت و احساس این که پولیس نگرانی های مصونیت آنها را جدی میگیرد

همچنان هیچ رابطه مستقیم بین میزان ترس و این که آیا به نظر مردم پولیس نگرانی های آنها را در مورد مصونیت جدی گرفته اند یا خیر، وجود ندارد که عدم اعتماد مردم به نیروهای پولیس را برجسته میسازد. نبود این رابطه بین پاسخ دهندگان مرد و زن و همچنان بین شهرهای مختلف سروری شده ظاهر گردید. این امر نشان میدهد که محض حضور پولیس در یک محل برای ایجاد حس اعتماد بین مردم به ظرفیت آنها در مدیریت وضع امنیتی کافی نیست، که بر اساس آن فرض میشود و توقع میرود که باید پولیس فعالیت های چشمگیری از خود نشان دهد تا تصور باشندگان از مصونیت بلند برود.

نیلی، دایکندی

تماس با مقامات محلی

در این بخش درک شهروندان از حقوق شان و رابطه بین مقامات محلی (شهرداری ها و پولیس) و مردم تحلیل میگردد.

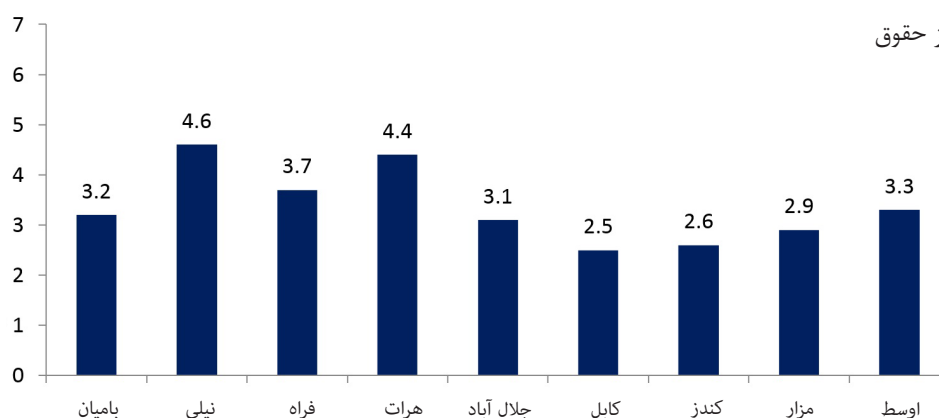
کمتر از حقوق شان آگاهی داشتند.

علی الرغم اوسط نمرات پایین شاخص، پاسخ دهندگان در چند حق مشخص میزان بلند آگاهی را نشان دادند: رای دهی/اشتراک در انتخابات، آزادی بیان، خدمات صحتی و تحصیل.

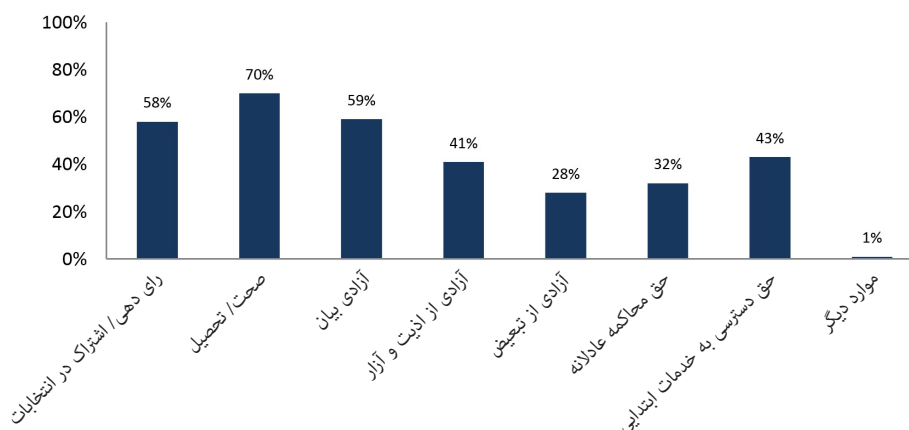
هنگامی که نظر به شهر تجزیه شد، الگوها در قسمت آگاهی از این سه حق (رای دهی/اشتراک در انتخابات، آزادی بیان، و خدمات صحتی و تحصیل) یکسان بود، به استثنای کابل و جلال آباد که در آن قسمت خیلی کمتر پاسخ دهندگان (بالترتیب ۳۴٪ و ۳۱٪) رای دهی/اشتراک در انتخابات را یک حق بنیادی میدانستند.

الف. آگاهی از حقوق

در سروی برنامه شهری اعمار صلح افغانستان از پاسخ دهندگان خواسته شد تا حقوق بنیادی را که به نظر شان هر شهروند افغانستان مستحق آن است، بیان نمایند. از پاسخ ها به این پرسش، یک «شاخص آگاهی از حقوق» ایجاد گردید. زنان (۳.۲٪) در مقایسه با مردان (۳.۳٪) کمی

شکل ۱۰: شناسایی شهروندان افغانستان از حقوق شان

5. The Rights' Awareness Index was created by analysing how many of the seven rights listed in the survey could be identified by respondents. The index is scored from 0-7.

علی الرغم تفاوت های مذکور، این واقعیت که بیش از یک ربع پاسخ دهندگان حق دسترسی به خدمات ابتدایی و بیش از نیم شان حقوق سیاسی را بیان نمودند، نشان دهنده آگاهی از قرارداد اجتماعی بین دولت و شهروندان میباشد. ناتوانی ادارات دولتی در احترام به این حقوق بنیادی میتواند اثر مستقیم روی مشروعیت شان داشته و در نتیجه منجر به بی ثباتی و نا امنی میگردد. این آگاهی در پاسخ های مباحثات گروهی متمرکز نیز بازتاب یافت.

شناسایی سایر حقوق در ولایات تفاوت گسترده داشت. به گونه مثال، تنها ۹٪ پاسخ دهندگان کابل آزادی از تبعیض را به حیث یک حق بنیادی در افغانستان دانستند، در حالی که تقریباً نیم (۴۷٪) پاسخ دهندگان نیلی این پاسخ را دادند. به همین گونه، ۵۲٪ پاسخ دهندگان نیلی از حقوق شان در مورد محکمه عادلانه آگاه بودند، در حالی که صرف ۱۳٪ از این حق در مزار شریف آگاهی داشتند.

«به حیث شهروندان افغانستان ما حق آزادی، حقوق فرهنگی، حاکمیت قانون، حقوق سیاسی و حقوق اقتصادی داریم.»

-عضو شورای انکشافی مردمی، مرد، هرات.

«نخست، من حق اشتراک را در انتخابات دارم؛ دوم، دولت باید برایم فرصت تعلیم و تربیه را فراهم نماید؛ سوم، باید در افغانستان یک خانه داشته باشم تا در آن زندگی کنم. این حق من است تا امنیت و فرصت های کاری داشته باشم.»

-منشی شورا، مرد، جلال آباد

«این یک امر واضح است که هر کسی که در هر جا زندگی میکند، حق زندگی دارد و حق آزادی بیان، حق تعلیم و تربیه، صحت، امنیت، برق و کار دارد.»

-منشی شورا، مرد، جلال آباد

جلسه شورای انکشافی مردمی - کابل

جدول ۳: به حیث یک شهروند افغانستان، به نظر شما از کدام حقوق ابتدایی برخوردار هستید؟ (پاسخ های متعدد اجازه است)

اوسط	مزار شریف	کندهار	کابل	جلال آباد	هرات	فراه	نیلی	بامیان	
58%	76%	51%	34%	31%	72%	87%	87%	63%	رای دهی/اشتراک در انتخابات
70%	61%	71%	66%	65%	74%	80%	82%	75%	صحت/تحصیل
59%	50%	51%	51%	63%	70%	63%	81%	55%	آزادی بیان
41%	49%	24%	22%	31%	69%	39%	55%	39%	آزادی از اذیت و آزار
28%	17%	12%	9%	26%	62%	38%	47%	16%	آزادی از تبعیض
32%	13%	22%	23%	48%	46%	43%	52%	23%	حق محاکمه عادلانه
43%	26%	33%	45%	44%	50%	40%	59%	45%	حق دسترسی به خدمات ابتدایی
1%	0%	1%	1%	0%	1%	0%	0%	0%	موارد دیگر

ب. تماس مردم با شهرداری و پولیس

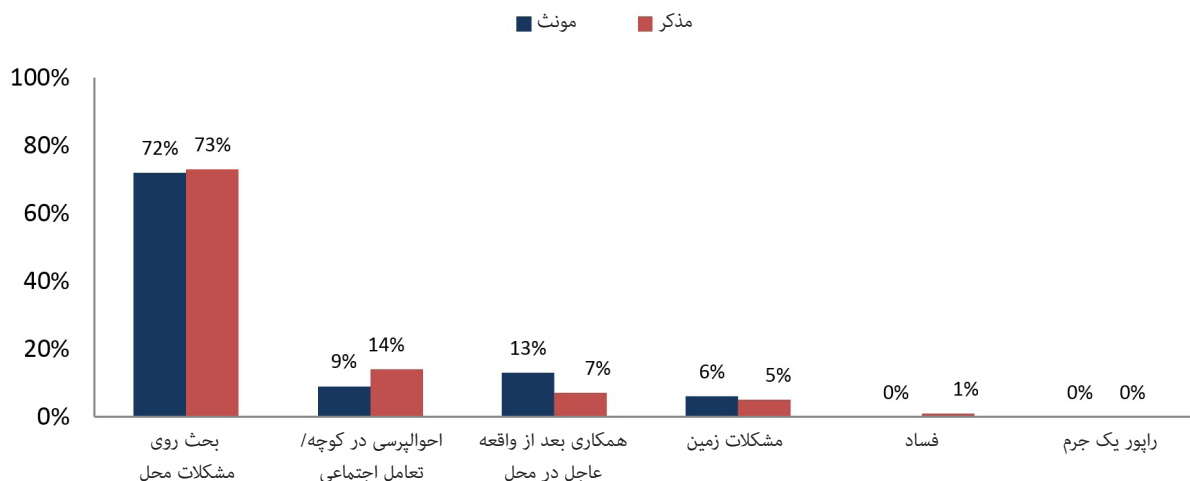
مزارشریف تا ۹۴٪ در هرات تفاوت داشت. این امر به صورت واضح در کابل (۲۱٪) و نیلی (۲۰٪) مرتبط بود. مسایل مربوط به زمین در نیلی مهمتر به نظر رسید، و ۷۳٪ پاسخ دهندگان این موضوع را طی شش ماه قبل از سروی با مقامات شهرداری مورد بحث قرار داده بودند. در مزارشریف، این موضوع تنها ۲۶٪ بیان گردید. در شهرهای دیگر کمتر از ۱۰٪ پاسخ دهندگان این گونه تعامل را با شهرداری گزارش دادند.

هنگامی که نظر به جنس تجزیه گردید، این الگوها عمدتاً مشابه بودند، هرچند زنان به احتمال بیشتر بعد از یک حالت اضطراری مساعدت دریافت مینمایند، در حالی که مردان اندکی بیشتر با مأمور شهرداری در جاده میبینند.

معلوم گردید که سویه تعامل مستقیم بین شهرداری ها و مردم مؤکلین شان محدود به شهرهای موردنظر است. در مجموع، ۱۵٪ پاسخ دهندگان گفتند که در شش ماه قبل از سروی با شهرداری شان تعامل داشته اند. مردان (۱۸٪) نسبت به زنان (۱۳٪) اندکی تعامل با شهرداری را بیشتر گزارش دادند. از جمله آنهایی که با شهرداری تعامل داشته اند، معمولترین نوع تعامل با بحث روی یک موضوع محل بوده است (۷۳٪).

هنگامی که نظر به شهر تجزیه شد، تفاوت های زیادی در نوع تعامل بیان گردید، که میتواند نشان دهنده اهمیت نسبی بعضی مسایل ونقش ادارات شهرداری باشد. در حالی که بحث روی مسایل محل دلیل عمده تعامل با شهرداری در همه شهر های سروی شده بود، نتایج از ۴۸٪ در

شکل ۱۱: نوع تعامل گزارش شده کسانی که در شش ماه گذشته با شهرداری تعامل داشتند

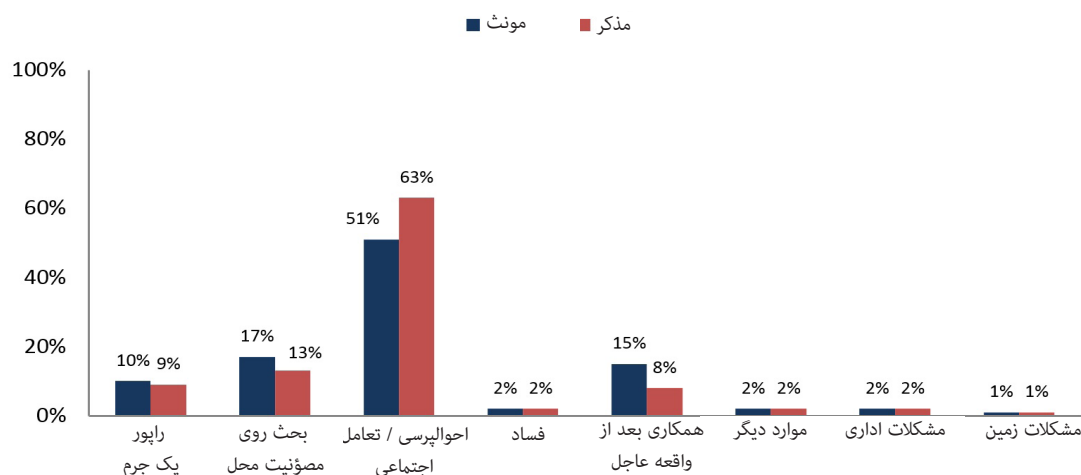
جدول ۴: نوع تعامل به شهرداری ها در شش ماه گذشته

اوسط	مزار شریف	کنده	کابل	جلال آباد	هرات	فراه	نیلی	بامیان	
72%	48%	54%	21%	82%	94%	66%	20%	91%	بحث روی مشکلات محل
12%	11%	41%	4%	15%	2%	29%	5%	2%	احوالپرسی در محل / رابطه اجتماعی
10%	15%	4%	74%	3%	1%	2%	1%	1%	همکاری بعد از حالت اضطراری در محل
6%	26%	1%	1%	0%	3%	0%	73%	6%	مشکلات زمین
0%	0%	0%	0%	0%	0%	4%	0%	0%	فساد
0%	0%	1%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	گزارش یک جرم

نوع تعامل با پولیس در همه شهر ها مشابه بوده، که سلام و علیک یا تعامل اجتماعی بیشترین تعامل گزارش شده در همه شهرها بود. با این حال، کابل مستثنی میباشد، که در آن بیشترین تعامل ها با کمک بعد از یک حالت اضطرار بود (توسط ۴۴٪ پاسخ دهندگان به حیث معمولترین دلیل ذکر گردیده است). دو دلیل عمده دیگر را گزارش دهی یک جرم و بحث روی مصونیت محل تشکیل میداد. حد اکثر ۲۶٪ پاسخ دهندگان در هر شهر یکی از این دو دلیل را بیان نمودند.

سویه تعامل با پولیس پایین دریافت گردید، که تنها ۱۱٪ پاسخ دهندگان گفتند در شش ماه قبل از سروی با پولیس تعامل داشته اند. مردان (۱۳٪) نسبت به زنان (۹٪) تعامل بیشتری داشتند. هنگامی که نظر به شهر تجزیه شد، پاسخ دهندگان در کنده (۲۲٪) نسبت به همه سایر شهر های سروی شده (۱۵٪) تعامل بیشتر با پولیس را گزارش دادند، که میتواند یک شاخص وضعیت امنیتی شکنند در این شهر باشد.

شکل ۱۲: نوع تعامل با پولیس در شش ماه گذشته

تعامل با شهرداری نسبت به پولیس به طور قابل ملاحظه در بامیان (بالترتیب ۲۳٪ و ۱۳٪)، هرات (بالترتیب ۲۴٪ و ۹٪)، و جلال آباد (۲۶٪ و ۱۳٪) بلند تر بود. هرچند، در کندز تعامل با پولیس (۲۲٪) به طور قابل ملاحظه نسبت به شهرداری (۱۷٪) بلند تر بود، که احتمالاً این تفاوت به علت افزایش حضور نیروهای پولیس به تعقیب سقوط کندز به دست طالبان در اواخر ۲۰۱۵ میلادی توضیح شده میتواند.

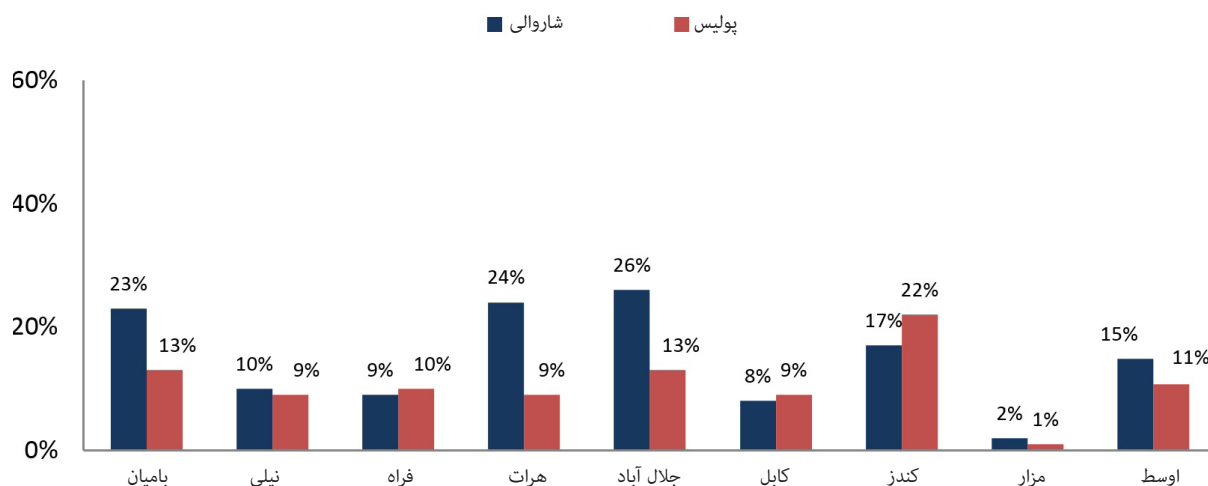
نوع تعامل با پولیس به طور عموم بین مردان و زنان یکسان بود، به استثنای این که فیصدی بلند تر مردان با پولیس سلام و علیک یا سایر تماس های اجتماعی داشتند (بالترتیب ۶۳٪ و ۵۱٪)، در حالی که زنان بعد از یک حالت اضطراری دریافت کمک را گزارش دادند (بالترتیب ۱۵٪ و ۸٪).

در مقایسه میزان تعامل با شهرداری و پولیس، تعامل بیشتر با شهرداری مشاهده شد.

جدول ۵: نوع تعامل با پولیس در شش ماه گذشته

اوسط	مزار شریف	کندز	کابل	جلال آباد	هرات	فراه	نیلی	بامیان	
9%	10%	2%	18%	17%	11%	26%	3%	5%	گزارش یک جرم
15%	26%	14%	18%	8%	16%	19%	8%	13%	بحث روی مصونیت محل
58%	37%	78%	16%	55%	54%	39%	84%	79%	احوالپرسی در محل / رابطه اجتماعی
2%	0%	1%	1%	8%	0%	13%	0%	1%	فساد
2%	0%	1%	0%	6%	6%	2%	1%	1%	کمک بعد از حالت اضطرار
2%	0%	1%	0%	6%	6%	2%	1%	1%	مسایل اداری
1%	10%	1%	1%	1%	1%	0%	1%	0%	مشکلات زمین
2%	10%	1%	2%	0%	4%	0%	1%	0%	موارد دیگر

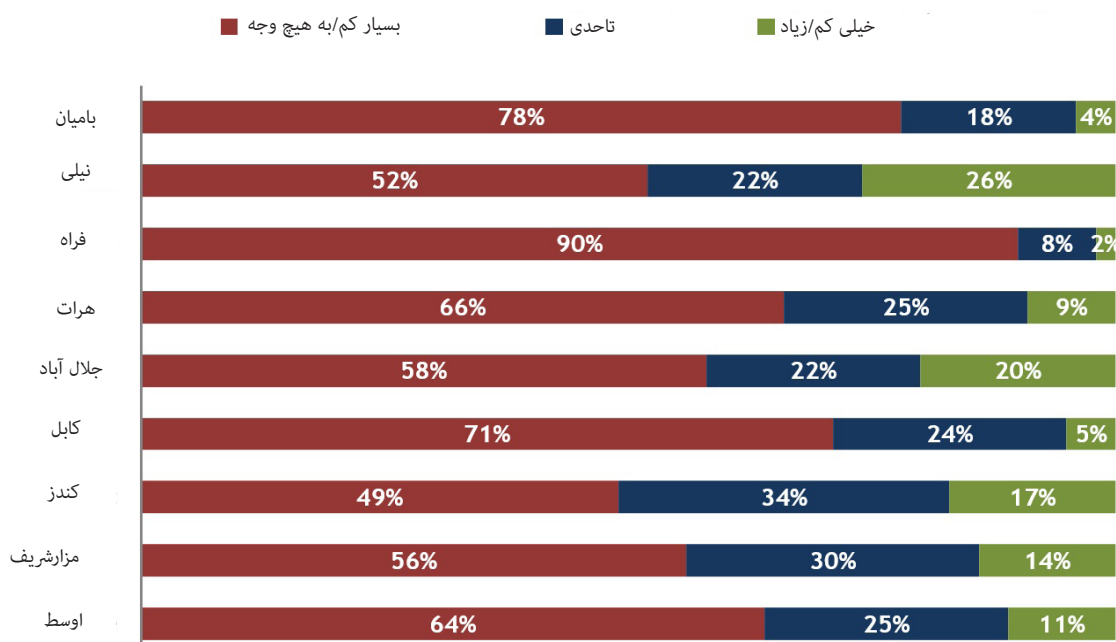
شکل ۱۳: تعامل با شهرداری و پولیس در شش ماه گذشته

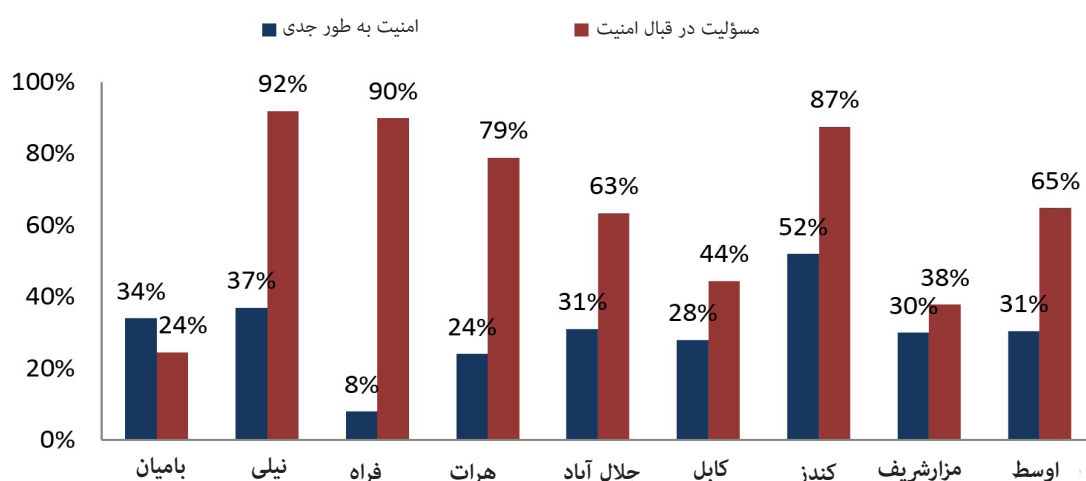
جانب دیگر، در کندز ۵۱٪ پاسخ دهندگان این گونه پاسخ دادند. فیصدی بلند پاسخ دهندگان گفتند در ابراز نظریات شان راجع به شهرداری احساس مصونیت «خیلی کم» یا «هیچ» دارند (۴۳٪). تصور مردان و زنان از مصونیت در هنگام ابراز نظریات شان راجع به شهرداری خیلی مشابه بود، هرچند زنان اندکی نسبت به مردان (بالترتیب ۴۱٪ و ۴۵٪) گفتند در ابراز نظریات شان «خیلی کم» یا «هیچ» احساس مصونیت مینمایند. مانند سایر تغییرات در این مطالعه، تجزیه نظریه شهر نشان دهنده تنوع بیشتر نظریات پاسخ دهندگان است.

تنها به نظر تعداد کم پاسخ دهندگان (۱۱٪) آنها روی تصامیمی که از جانب شهرداری گرفته میشود، تأثیر گذار اند. تفاوت تصور در رابطه با ظرفیت شهروندان در تأثیر گذاری روی تصامیم شهرداری بین مردان و زنان خیلی کم بود، که ۱۲٪ زنان در مقایسه با ۱۰٪ مردان گفتند آنها «نسبتاً» یا «بسیار زیاد» روی شهرداری تأثیر گذاری دارند. با این حال، هنگامی که نظر به شهر تجزیه شد، تفاوت ها چشمگیر بود. پاسخ دهندگان به ویژه در فراه بدبین بودند، و تنها ۱۰٪ پاسخ دهندگان گفتند آنها «تاحدی» یا «نسبتاً/بسیار زیاد» روی تصامیم شهرداری اثرگذار اند. از

شکل ۱۴: آیا احساس میکنید که روی تصامیم شهرداری میتوانید تأثیر گذار باشید؟

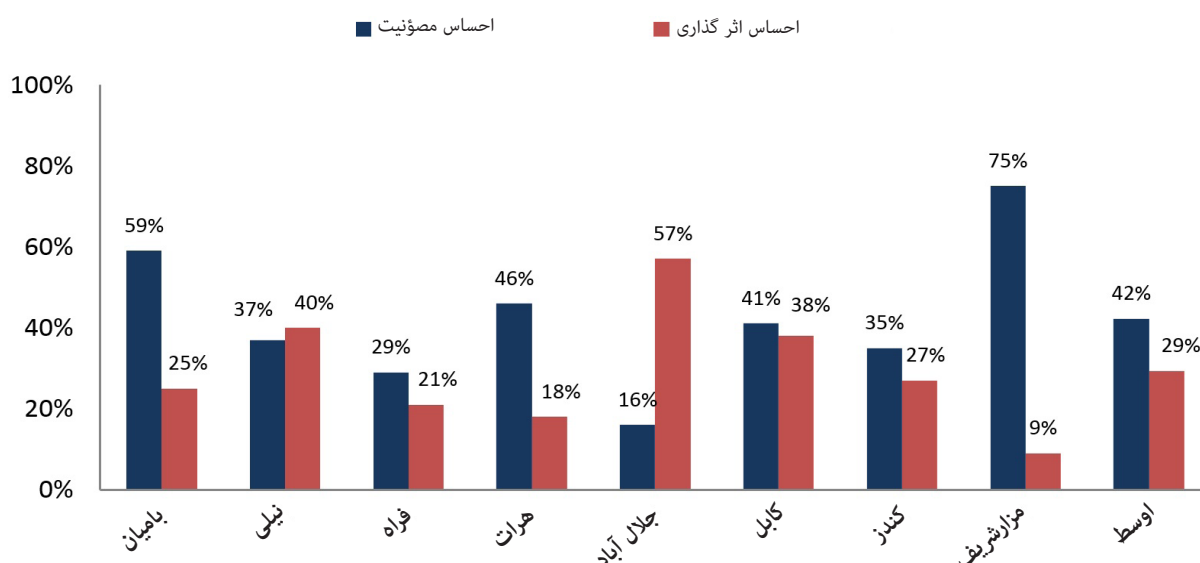
شکل ۱۵: آیا در ابراز نظریات خود راجع به شهرداری احساس مصونیت میکنید؟

حدود دو برابر احساس کنند که در تصامیم شهرداری تأثیر گذاری کم یا هیچ دارند. هنگامی که نظر به جنس تجزیه شد، این الگو تقریباً یکسان بود. هنگامی که نظر به شهر تجزیه شد این الگو باقی نماند، که میتواند به سیاست محلی و طرق مختلفی که باشندگان برای تأثیر گذاری روی تصامیم شهرداری به کار میبرند، ارتباط داشته باشد.

به نظر میرسد که درجه احساس مصونیت در ابراز نظریات راجع به شهرداری تا حدی با احساس توانایی در اثرگذاری روی شهرداری ارتباط داشته باشد. آنهایی که در ابراز نظریات شان در مورد شهرداری خیلی احساس مصونیت میکنند ممکن در حدود دو برابر احساس کنند که میتوانند روی شهرداری تأثیر گذار باشند. برعکس، آنهایی که در ابراز نظریات شان در مورد شهرداری احساس عدم مصونیت میکنند، ممکن در

شکل ۱۶: رابطه بین احساس مصونیت در ابراز نظریات راجع به شهرداری و توانایی در اثرگذاری روی شهرداری

عرضه خدمات

در این بخش تصور پاسخ دهندگان پیرامون این که چگونه مسئولین محلی (اداره شهرداری و پولیس) مکلفیت های خود را، به شمول عرضه خدمات و حکومتداری فراگیر، ادا مینمایند، تحلیل شده است.

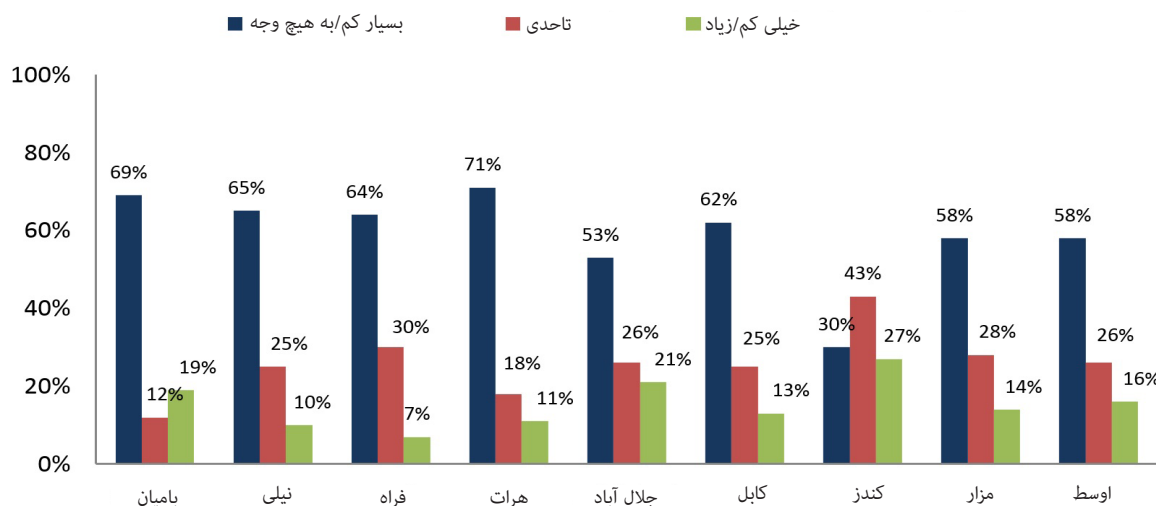
الف. خدمات شهرداری

تصور در مورد عرضه خدمات منفی بود و اکثر پاسخ دهندگان سروی گفتند که شهرداری ها خدمات ابتدایی را یا «خیلی کم» یا «هیچ» عرضه مینمایند. به استثنای کندز، که میزان بلند بیجاشدگان داخلی از ساحات جنگ زده روستایی تقریباً بدون عرضه خدمات ممکن تأثیر مثبت به جا گذاشته باشد. چون رضایت آنها به آسانی با سویه عرضه خدمات در مرکز ولایت فراهم میشود.

از پاسخ دهندگانی که خدمات شهرداری را دریافت نموده بودند، و در مجموع خیلی کم و در بعضی شهرها متمرکز بودند، خواسته شد تا نوع خدماتی را که در ماه قبل از سروی دریافت نموده بودند، نام ببرند. بلند ترین فیصدی پاسخ دهندگان (۳۴٪) گفتند که شهرداری در جمع آوری زباله ها مشغول است، به تعقیب آن ۱۳٪ گفتند که برق دارند و ۱۰٪ گفتند که آب دارند.

شکل ۱۷: عرضه خدمات شهرداری

«اگر کسی بخواهد برای ما کار کند باید به محل آب بیاورد چون شهرداری هیچ کاری تا حال انجام نداده و هر آنچه برای ما انجام میشود از برکت شورا است.»

-متقاعد، مرد، کابل

هنگامی که از پاسخ دهندگان پرسیده شد که به عقیده آنها آیا با همسایگان خود خدمات مشابه یا متفاوت دریافت مینمایند، ۴۶٪ شان گفتند که عرضه خدمات به صورت مساویانه صورت میگیرد.

از جمله آنهایی که فکر میکردند خدمات متفاوت حاصل مینمایند (بهتر یا بدتر)، بیشترین دلایلی که به خاطر این تفاوت ارایه شد، قدرت در یک محل/شهر (۲۸٪)، جایگاه اجتماعی (۲۵٪)، آشنایی با مأمورین شهرداری (۲۰٪) یا ثروت (۲۰٪) بودند. در مجموع، به نظر اکثریت مطلق پاسخ دهندگان که فکر میکردند عرضه خدمات نابرابر بوده است، درخواست یا شکایت به شهرداری کدام تأثیر روی عرضه خدمات نداشته است.

تصور فقدان خدمات شهرداری بین پاسخ دهندگان سروی را مدارک کیفی از مباحثات گروهی متمرکز تایید نمود. اکثر اشتراک کنندگان برای عرضه خدمات روی شورا های انکشافی مردمی به حیث نهاد های مؤثر تر نسبت به شهرداری تمرکز داشتند. به نظر میرسد که این یافته نشان دهنده این است که خدمات شهرداری ناکافی است، ممکن سایر ساختار های حکومتداری محلی وجود داشته باشد که برای رسیدگی به تقاضا های مردم محل مجهز تر باشند.

«شهرداری باید ماسترپلان شهری را تطبیق نماید چون اکثر ساختمان ها بر اساس پلان شهرداری ساخته نشده اند. آنها باید روی نیاز به یک سیستم فاضلاب غور نمایند و همچنان باید در شهر آب جریان داشته باشد و یک راه برای جمع آوری همه کثافات در یک محل موجود باشد.»

- منشی شورا، مرد، جلال آباد

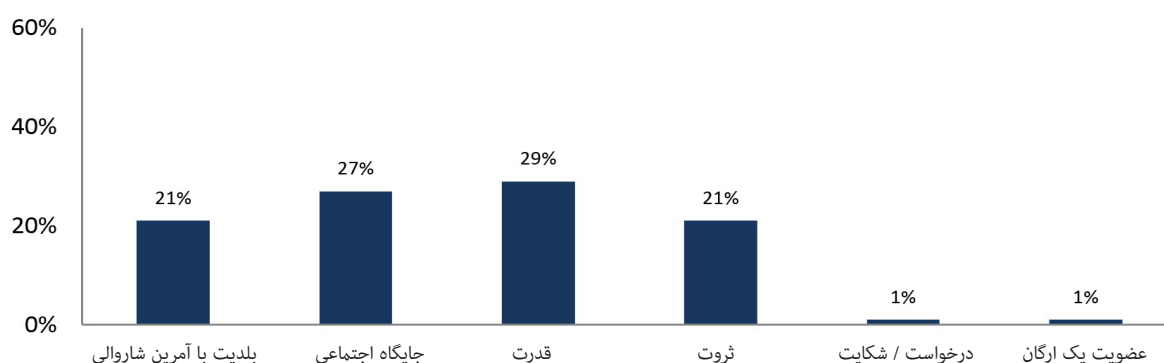
«شهرداری هیچ فعالیتی در این جا نکرده است اما آنها پول جمع آوری میکنند. هر چیز توسط مردم انجام شده است.»

-عضو شورای انکشافی مردمی، مرد، هرات

جدول ۶: خدماتی که طی شش ماه گذشته از شهرداری دریافت گردیده است

	بامیان	نیللی	فراه	هرات	جلال آباد	کابل	کندهار	مزار شریف	اوسط
جمع آوری زباله ها	59%	4%	86%	3%	53%	46%	49%	11%	34%
آب	1%	0%		1%	15%	1%	49%	3%	10%
برق	0%	0%	0%	1%	45%	0%	49%	1%	13%
ترمیم / حفظ و مراقبت زیربنا	4%	0%	1%	9%	8%	1%	14%	5%	6%
ملاقات با مأمور شهرداری راجع به محل	1%	0%	2%	6%	5%	1%	15%	1%	4%
بازسازی / نو سازی	4%	2%	3%	8%	14%	0%	8%	4%	6%
خدمات اداری	7%	2%	0%	3%	21%	0%	3%	1%	5%

شکل ۱۸: اگر عرضه خدمات متفاوت بوده، علت عمده آن چیست؟

عمده عرضه خدمات نابرابر انتخاب نمایند.

در مجموع گفته شد که درخواست یا شکایت به شهرداری تأثیر ناچیز روی عرضه خدمات در همه شهرها داشت (کمتر از ۵٪ در هر شهر). علی الرغم این که نزدیک به نیم پاسخ دهندگان گفتند عرضه خدمات مساویانه بوده است، میزان پایین تأثیر گذاری متوقع تماس مستقیم با شهرداری نشان میدهد که به نظر پاسخ دهندگان راه های رسمی شکایت غیر مؤثر است. در مقایسه، به نظر رسید که پاسخ دهندگان به راه های غیر رسمی روی تأثیر گذاری عرضه خدمات شهرداری، مثلاً از طریق آشنایی با کارمندان شهرداری، ثروت، قدرت یا جایگاه اجتماعی، بیشتر اعتماد داشتند.

نظر به جنس الگوها عمدتاً ثابت بوده و مردان نسبت به زنان کمی بیشتر فکر میکردند که قدرت در شهر/محل (بالترتیب ۳۲٪ و ۲۲٪)، یا ثروت (بالترتیب ۲۶٪ و ۱۹٪) دلیل تفاوت در عرضه خدمات بوده است. از جانب دیگر، زنان نسبت به مردان بیشتر فکر میکردند که جایگاه اجتماعی در محل دلیل تفاوت در عرضه خدمات بود (بالترتیب ۳۲٪ و ۲۲٪).

تفاوت نظر به شهر اندکی متنوع بود. در حالی که تقریباً نیم پاسخ دهندگان در نیلی، فراه و جلال آباد فکر میکردند که آشنایی با مأمورین شهرداری روی عرضه خدمات تأثیر داشت، کمتر از ربع پاسخ دهندگان در همه شهرها این عامل را ذکر نموده بودند. از جانب دیگر، پاسخ دهندگان در کابل و کندز بیشتر تمایل داشتند جایگاه اجتماعی را به حیث علت

جدول ۷: اگر عرضه خدمات متفاوت است، دلیل عمده آن چیست؟

اوسط	مزار شریف	کندز	کابل	جلال آباد	هرات	فراه	نیلی	بامیان	
5%	6%	14%	5%	44%	16%	42%	50%	21%	شناخت با مأمورین شهرداری
27%	13%	54%	40%	5%	30%	12%	20%	21%	جایگاه اجتماعی
58%	62%	22%	14%	13%	34%	31%	27%	46%	قدرت
2%	19%	5%	39%	34%	16%	9%	2%	11%	ثروت
0%	1%	2%	1%	2%	2%	4%	0%	1%	شکایت/عریضه
0%	0%	1%	1%	1%	0%	2%	1%	1%	عضویت در مؤسسه

ب. خدمات مصونیت

هنگامی که پرسیده شد چه کسی مسؤول مصونیت مدر محلات تان است، به عقیده اکثریت (۵۹٪) این مسؤولیت به دوش پولیس ملی افغانستان میباشد. بر خلاف، صرف ۳٪ پاسخ دهندگان گفتند که این وظیفه دولت در مجموع (اشاره به اداره ملکی) میباشد. پاسخ عمده دیگر رهبران سنتی، مثلاً وکیل گذر (۲۳٪) بود. به نظر میرسد که در کابل و مزارشریف، رهبران سنتی قدرت و توانایی خود در استفاده از قدرت را به خوبی نگهداشته اند، چون آنها به حیث مهمترین عامل مسؤول برای فراهم آوری مصونیت در محلات دانسته شدند (بالتربیب ۵۳٪ و ۶۲٪).

هنگامی که نظر به شهر تجزیه شد، این الگوها عمدتاً حفظ گردید، به استثنای بامیان، که در آن ۴۲٪ پاسخ دهندگان مصونیت را مسؤولیت همسایگان دانستند (در مقایسه با ۱۰٪ پاسخ دهندگان در شهرهای دیگر)، در حالی که تنها به نظر ۱۶٪ این کار مسؤولیت پولیس ملی افغانستان بود (در مقایسه با بیش از ۳۵٪ پاسخ دهندگان از همه شهرهای دیگر). نظر به جنس نیز الگوها حفظ گردیدند، هرچند مردها (۶۵٪) نسبت به زنان (۵۱٪) بیشتر این مسؤولیت را به دوش پولیس ملی افغانستان میدانستند.

به گونه مثال، از روی نتایج سروی به نظر میرسد که به عقیده پاسخ دهندگان در نیلی و فراه روابط شخصی با مأمورین شهرداری مؤثرترین راه برای دریافت خدمات میباشد، در حالی که پاسخ دهندگان در بامیان و مزارشریف عقیده داشتند که قدرت مؤثرتر است.

روی تأثیر ثروت نیز در مباحثات گروهی متمرکز صحبت شد، که در آنها بیجاشدگان داخلی از لحاظ عرضه خدمات یک گروه محروم بیان شد.

«اگر خانواده های ثروتمند چیزی را بخواهند، فوراً اجرا میشود. هیچ کس غم ساحات فقیر را نمی خورد.»

-عضو شورای انکشافی مردمی، زن، کابل

«شهرداری به بیجاشدگان داخلی هیچ خدماتی را پیشکش نکرده است چون در مورد آنها فکر نمی کند.»

-رئیس شورا، مرد، جلال آباد

«خدمات شهرداری برای بیجاشدگان داخلی یکسان نیست. آنها عمدتاً در ساحات غیرپلاتنی زندگی میکنند. در ساحات غیر پلاتنی خدمات کمتری وجود دارد.»

-دانشجو، زن، مزارشریف

جدول ۸: چه کسی مسؤول مصونیت در محل تان است؟

بامیان	نیلی	فراه	هرات	جلال آباد	کابل	کندهار	مزار شریف	اوسط
43%	7%	2%	1%	1%	1%	1%	0%	5%
31%	0%	2%	19%	20%	52%	8%	62%	29%
17%	92%	90%	79%	67%	45%	72%	37%	60%
0%	1%	5%	1%	1%	1%	8%	0%	2%
0%	0%	1%	0%	1%	0%	0%	0%	0%
0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
1%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%
8%	0%	0%	0%	9%	1%	11%	1%	4%
0%	0%	0%	0%	1%	0%	0%	0%	0%

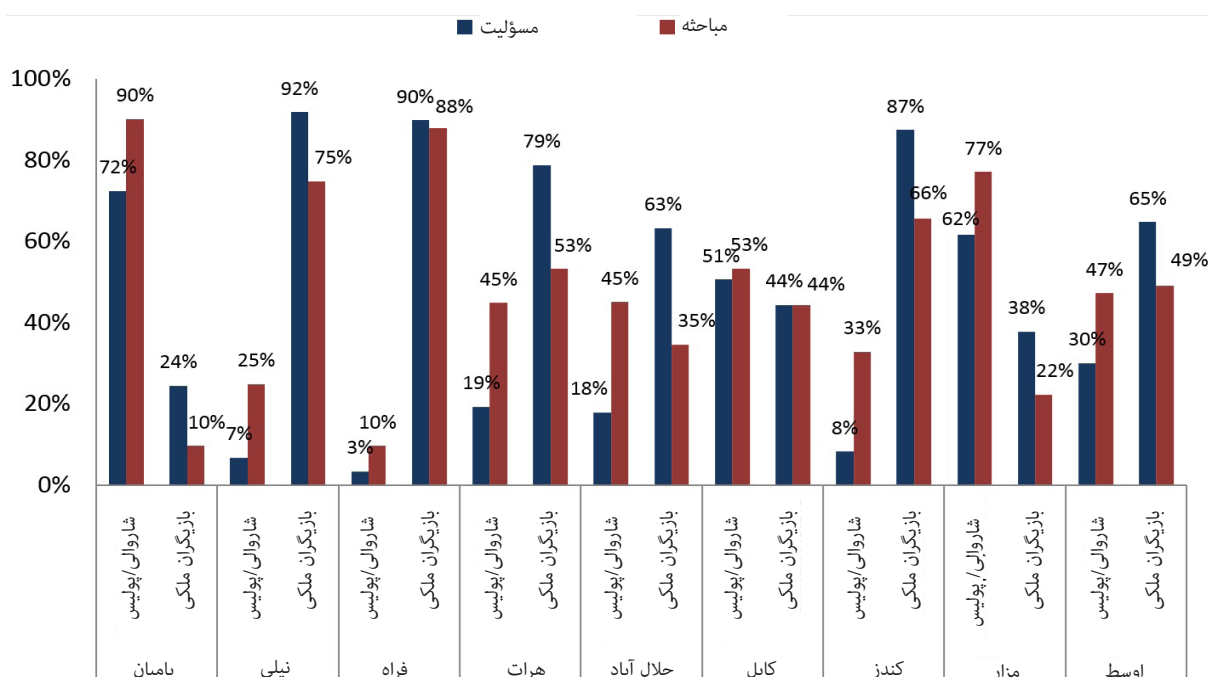
حل و فصل نمایند. چنین منازعات میتواند ناشی از مسایل مربوط به زمین یا موضوعات خانوادگی باشد، و نسبت به واقعات جنایی معمولتر میباشند. علاوه‌تا، رهبران سنتی نسبت به مأمورین ملکی اکثراً برای حل مسایل آمادگی و دانش بیشتر داشته و بیشتر نزدیک مردم محل قرار دارند. با این حال، اتکا روی نهادهای سنتی به خاطر مصونیت میتواند نشان دهنده عدم پاسخدهی دست اندرکاران دولتی نیز باشد، که میتواند منجر به ناامیدی شهروندان و افزایش تنش ها بین مردم و مقامات دولتی گردد.

در مباحثات گروهی متمرکز، اکثر اشتراک کنندگان تأکید نمودند که تخصیص مسئولیت حل منازعات عمدتاً از روی نوع منازعه تعیین میشود. پاسخ دهندگان گفتند که به منازعات کوچکتر توسط «دست اندرکاران غیر دولتی» مانند رهبران مذهبی، همسایگان و شوراها ی انکشافی مردمی رسیدگی میشود. اگر منازعات در این سطح حل نشد یا به پیمانۀ بزرگتر بود، شهرداری ها و مقامات پولیس ذیدخل میگرددند.

به صورت عموم، دست اندرکارانی که پاسخ دهندگان مسئولیت مصونیت را به آنها مرتبط دانستند، آنهایی بودند که گفتند با آنها پیرامون مسایل مصونیت صحبت کرده اند. تفکیک نظر به شهر نشان دهنده دو گروه متمایز دست اندکاران بود. در یک طرف، دست اندرکارانی بودند که بخشی از دولت/حکومت نیستند و شامل طیف وسیعی از مردم، از همسایگان، رهبران سنتی، رهبران مذهبی، ملیشیا/قوماندانان محلی و طالبان/عناصر ضد دولتی میباشند. در جانب دیگر، دست اندرکاران دولتی به شمول اداره ملکی، پولیس ملی افغانستان و اردوی ملی افغانستان قرار دارند. در بامیان و مزارشریف تأثیرگذاری دولت و پولیس برجسته بود، در حالی که پاسخ دهندگان در نیلی و فراه نسبت به دولت بیشتر مسئولیت را به دوش «دست اندرکاران غیر دولتی» قرار داده و مسایل مصونیت را با آنها مورد بحث قرار میدادند.

شایان ذکر است که قانون افغانستان به رهبران سنتی اجازه میدهد و حتی آنها را تشویق میکند تا منازعاتی را که ماهیت جنایی نداشته باشد،

شکل ۱۹: مسئولیت مصونیت در مقایسه با بحث روی مسایل مصونیت

-وکیل گذر، مرد، کابل

«شوراها با مردم جلسات ربع وار دایر مینمایند تا از آنها در مورد مشکلات شان بپرسند و برای آنها راه حل ها بسنجند. مردم زمانی به پولیس مراجعه میکنند که وضعیت خیلی خراب شود.»

بیکار، مرد، هرات

زمانی که پرسیده شد شهرداری و پولیس چگونه به مسایلی که روی مصونیت محل تان تأثیر دارد، رسیدگی مینمایند. بررسی پاسخ دهندگان منفی بود. کمتر از نیم همه پاسخ دهندگان (۳۱٪) گفتند که به نظر آنها شهرداری و پولیس به نگرانی های آنها در مورد مصونیت طور مؤثر رسیدگی میکنند. به همین گونه، به نظر بیش از ۶۰٪ پاسخ دهندگان توانایی شهرداری برای دستیابی به شهرهای مصون «هیچ» یا «خیلی کم» است. مردان (۶۵٪) نسبت به زنان (۵۷٪) بیشتر در این باره منفی فکر میکردند.

«انواع مختلف منازعات به اعضای انات شورای انکشافی مردمی راجع میشود. این ها شامل منازعات خانوادگی بوده و آنها بیشترین تلاش شان را برای حل و فصل آنها مینمایند. اگر آنها نخواهند مشکل شان را حل نمایند، به نهاد های دیگر مثلاً مؤسسات غیر دولتی، اداره حقوق بشر یا پولیس راجع میشوند.»

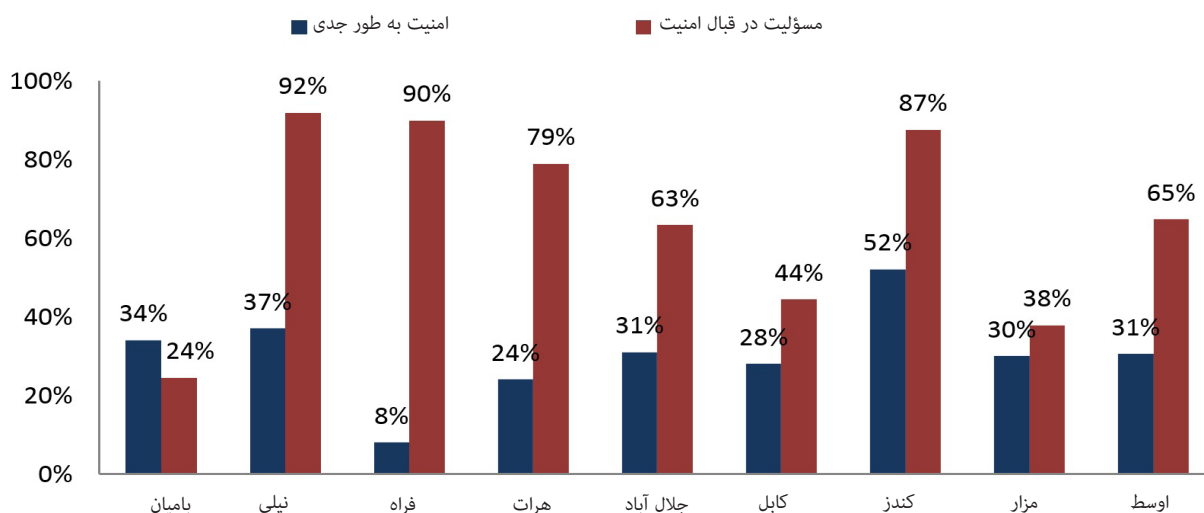
-عضو شورای انکشافی مردمی، زن، مزارشریف

«به نخستین شخصی که مراجعه میکنیم وکیل گذر است چون وی از همه خانواده های محل آگاه است. چه کسی می آید، چه کسی میرود، کدام مشکل ها وجود دارد. ما با رئیس شورای انکشافی مردمی تماس می گیریم و از طریق وی به سطوح بلند حکومتی میرسیم.»

-خانم خانه، زن، کابل

«منازعات توسط وکیل گذر، بزرگان محل و شورا های مردمی حل و فصل میگردد. اگر آنها مشکل را حل نکنند، آن را به دولت راجع میسازند.»

شکل ۲۰: مسؤولیت شهرداری و پولیس برای مصونیت در مقایسه با پاسخدهی به نیازمندی های مربوط به مصونیت

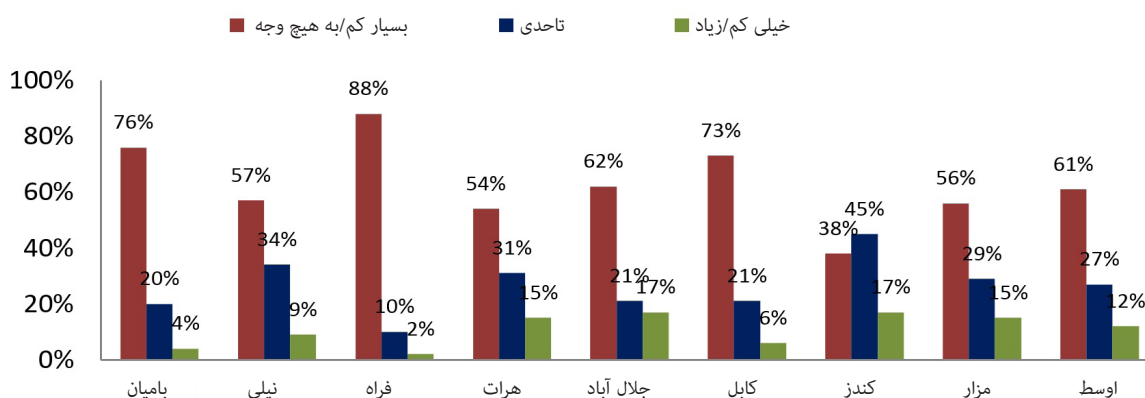
پلان های بهبود مصونیت در محلات شان معلومات نداشتند (۶۹٪). پاسخ دهندگان مرد (۲۱٪) در مقایسه با پاسخ دهندگان زن (۱۷٪) گفتند که اندکی بیشتر در مورد پلان های بهبود مصونیت آگاهی داشتند. هنگامی که نظر به شهر تجزیه شد، الگو مشابه بود. بلند ترین فیصدی پاسخ دهندگان که گفتند در مورد پلان های بهبود مصونیت محل آگاهی دارند در هرات (۳۳٪) و مزارشریف (۲۷٪) بودند. بیست فیصد یا کمتر پاسخ دهندگان در همه شهر های دیگر در مورد پلان های موجود آگاهی داشتند.

هنگامی که نظر به شهر تجزیه شد، کندز یگانه شهری بود که در آن بیش از ۵۰٪ پاسخ دهندگان گفتند که مقامات در برابر مشکلات مصونیت پاسخگو اند. این تصور مثبت میتواند به علت باز پس گیری شهر از نیرو های طالبان در زمان سروی باشد.

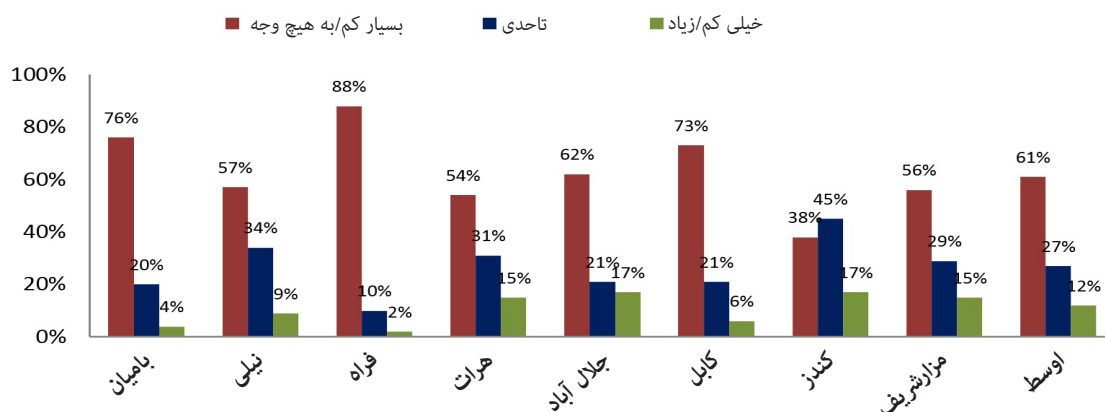
در فراه، که دولت مؤفقیت کمتری در تأمین امنیت داشته است، سویه اعتماد به توانایی شهرداری در دستیابی به مصونیت پایین ترین بود.

پاسخ های سروی نشان دهنده آن است که اکثریت بزرگ مردم در مورد

شکل ۲۱: آیا به شهرداری اعتماد دارید که به شهر های مصون نایل آید؟ (به اساس شهر)

شکل ۲۲: آیا به شهرداری اعتماد دارید که به شهر های مصون نایل آید؟ (به اساس جنس)

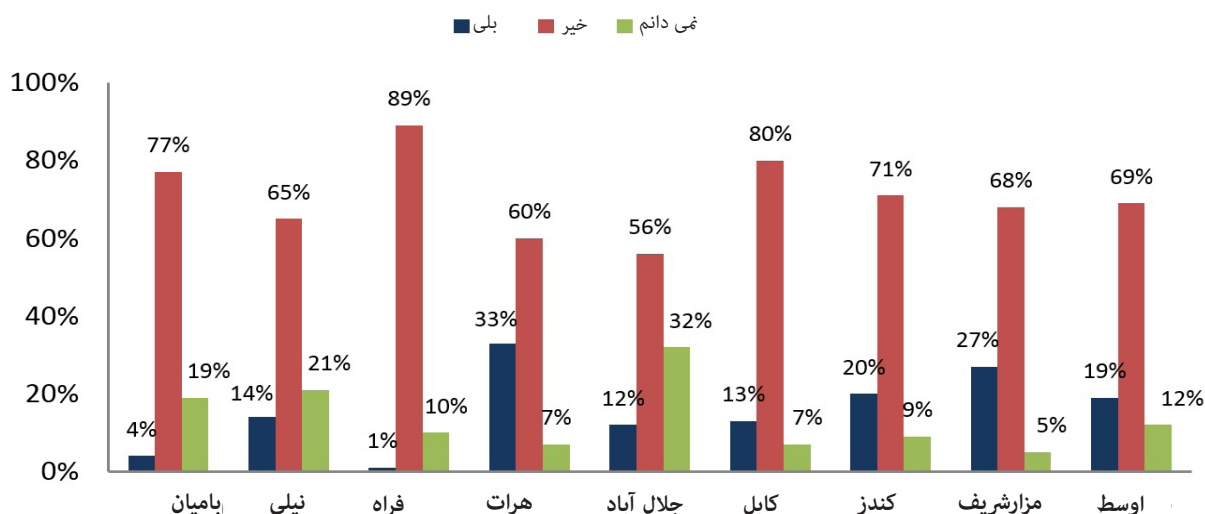

ج. خدمات برای گروه های آسیب پذیر

اکثریت پاسخ دهندگان سروری جوانان (۵۴٪)، افراد بیکار (۵۳٪) و زنان (۵۲٪) را به حیث آسیبپذیرترین گروه ها شناسایی نمودند. بزرگسالان (۳۱٪)، بیسوادان (۳۸٪) و معلولین تا حد کمتری انتخاب شدند. شناسایی اقلیت ها به حیث گروه آسیبپذیر خیلی کم بود (۸٪). در مجموع، الگوها نظر به جنس مشابه باقی ماند.

هنگامی که نظر به شهر تجزیه شد، شناسایی سه گروه برتر آسیبپذیر یک اندازه تفاوت نشان داد. بیش از ۵۰٪ پاسخ دهندگان در همه شهرها زنان را به حیث یکی از سه گروه برتر آسیبپذیر شناسایی نمودند. اما در حدود ۵۲٪ پاسخ دهندگان در جلال آباد بیجاشدگان داخلی و عودت کنندگان را در مقایسه با ۳۵٪ پاسخ دهندگان سایر شهرها به حیث گروه آسیبپذیر برتر شناسایی نمودند. یک دلیل احتمالی این است که نگرهار شدیداً به علت هجوم بیجاشدگان داخلی ناشی از جنگ های مربوط به گروه های وابسته به داعش متأثر شده است و اقدامات شان بر ضد گروه های متخاصم مسلح غیردولتی، عمدتاً طالبان، باعث هجوم بیجاشدگان به جلال آباد گردیده است. این شهر میزبان بخش بزرگ عودت کنندگان از پاکستان نیز میباشد.

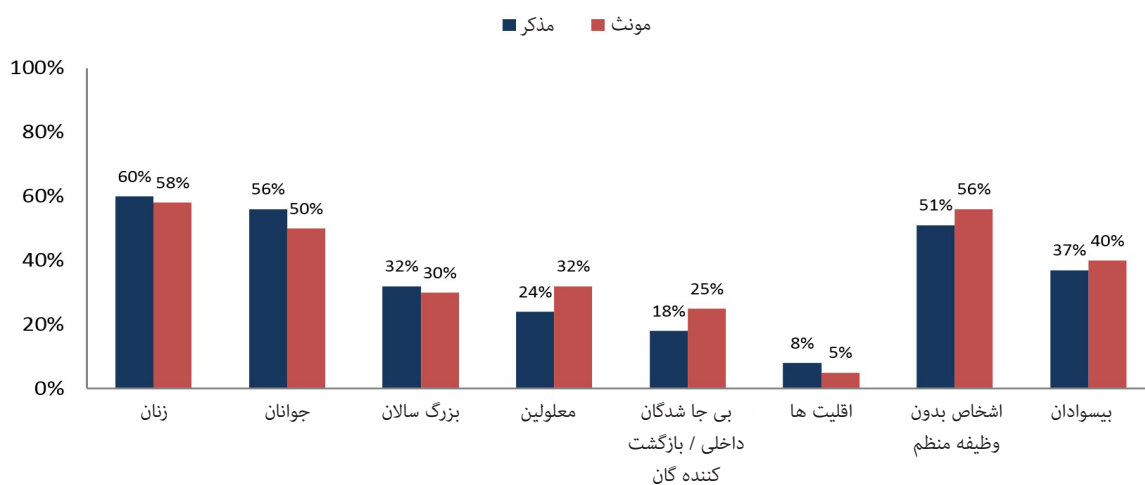
شکل ۲۳: آیا از پلان ها برای بهبود مصونیت در محل تان آگاهی دارید؟

6. "UNHCR Afghanistan—End Year Report on Conflict-induced Displacement – 2015," UNHCR, December 2015 <http://www.acbar.org/upload/1462077777441.pdf>
 7. Even though Pakistan had not started systematically sending back Afghan refugees to Afghanistan at the time of data collection, the flow of returnees settling in Jalalabad, at least temporarily, has been high for the last decade.

به طور اوسط، پاسخدهی شهرداری (۱۳٪) و پولیس (۲۳٪) در برابر نیازمندی های مردم آسیبپذیر خیلی پایین گفته شد. با این حال، اکثراً گفته شد که پولیس نسبت به شهرداری در حدود ۱۰ فیصد یا بیشتر پاسخده می باشد.

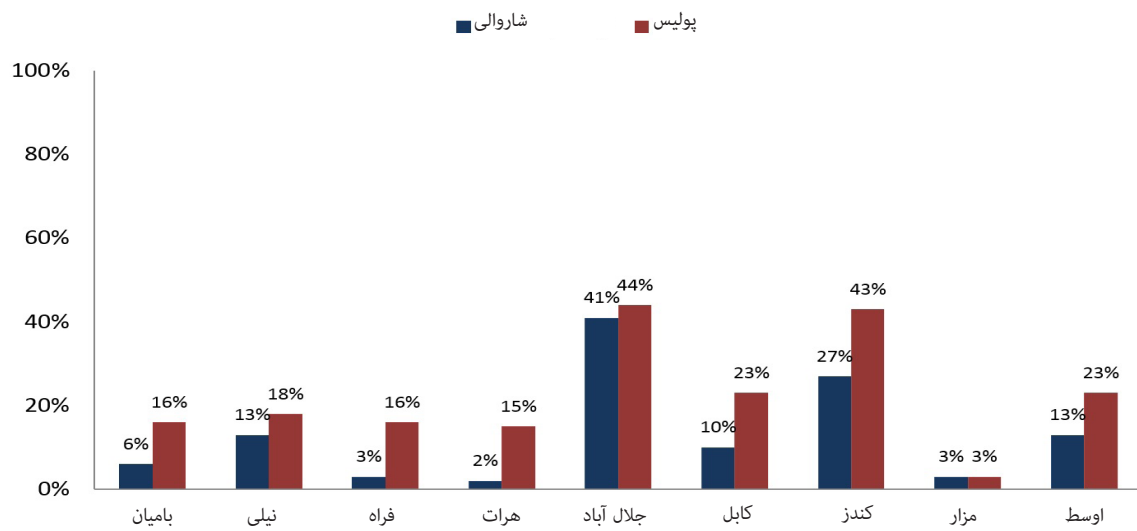
شکل ۲۴: شناسایی آسیبپذیر ترین گروه ها

جدول ۹: شناسایی آسیبپذیر ترین گروه ها

بیسواد	بدون کار منظم	اقلیت ها	بیجاشدگان داخلی/عودت کنندگان	معلولین	بزرگسالان	جوانان	زنان	
46%	54%	17%	10%	39%	48%	51%	66%	بامیان
30%	35%	3%	32%	56%	36%	31%	79%	نیللی
24%	43%	10%	18%	44%	29%	65%	62%	فراه
37%	60%	5%	11%	29%	37%	54%	52%	هرات
35%	44%	6%	52%	48%	42%	43%	20%	جلال آباد
40%	60%	5%	12%	6%	14%	57%	54%	کابل
22%	39%	12%	35%	22%	27%	70%	52%	کندهار
66%	68%	2%	14%	20%	28%	48%	50%	مزار شریف

شکل ۲۵: آیا به نیازمندی های گروه های آسیبپذیر رسیدگی میشود؟

جلال آباد، ننگرهار

افزایش مصوّنیت در شهر ها

الف. نیاز به پاسخ های متنوع

«فقر یک مشکل است چون در بعضی ساحات یک همسایه ثروتمند تر است و تسهیلات خوب در اختیار دارد، و همسایه دیگر فقیر تر میباشد. مردم ثروتمند به مردم فقیر در مورد آنچه دارند چیز هایی میگویند و این موضوع باعث مشکلات میگردد.»

-دانشجو، زن، مزارشریف

«هنگامی که وضعیت اقتصادی مردم خوب باشد، هیچ جنگ نخواهد بود.»

-رهبر محلی، مرد، کابل

هرچند امنیت فردی یک جنبه مهم مصوّنیت برای اکثر باشندگان شهر ها در افغانستان میباشد، عوامل بیشمار دیگری روی تصور از مصوّنیت تأثیر گذار اند و باید در هنگام ایجاد استراتیژی ها برای بهبود مصوّنیت در شهر ها در نظر گرفته شوند.

این تنوع در تصور مردم پیرامون مصوّنیت به وسیله پاسخ راجع به عوامل عمده تأثیر گذار روی ثبات و سلامت درازمدت برجسته میشود. نگرانی های عمده که شناسایی گردیدند، و شاخص های بهبود مصوّنیت و ثبات نیز میباشد، عوامل اقتصادی (۵۵٪) و تروریزم/جنگ (۲۵٪) بودند. برخلاف، امنیت تصرف زمین و عدم مصوّنیت غذایی ندرتا از جانب پاسخ دهندگان بیان گردید (هرکدام ۱٪).

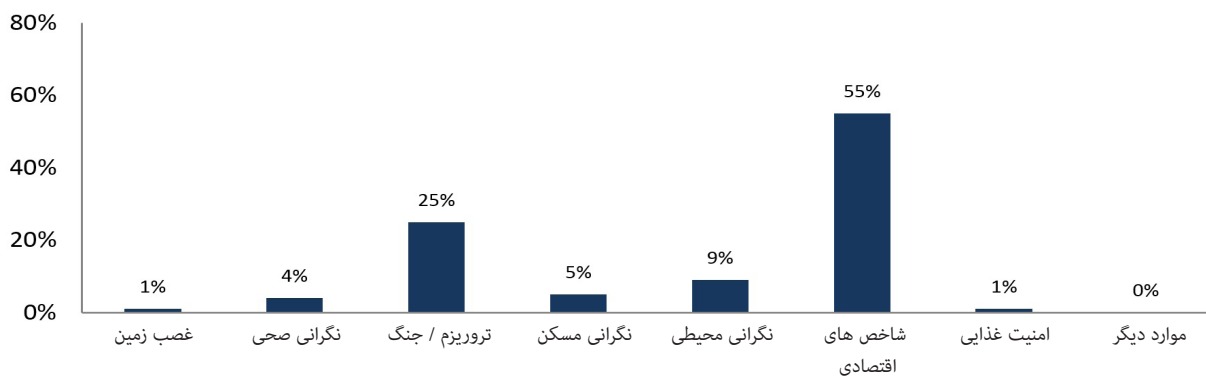
برجسته بودن عوامل اقتصادی در مباحثات گروهی متمرکز بازتاب یافت. اشتراک کنندگان گفتند که بیکاری و فقر باعث منازعات بین همسایگان ثروتمند تر و فقیر تر میگردد چون اول الذکر فکر میکنند که بیشتر در انکشاف محل سهم دارند. اشتراک کنندگان تبعیض علیه باشندگان فقیر و افراد بیکار در شهر را نیز ذکر نمودند چون در مورد آنها تصور منفی وجود دارد که آنها متمایل به جرایمی از قبیل دزدی به علت مشکلات اقتصادی میباشد.

«دلایل عمده منازعات را بیکاری و فقر تشکیل میدهد.»

-رئیس شورا، مرد، جلال آباد

شکل ۲۶: به نظر شما بزرگترین تهدید در برابر ثبات و سلامت درازمدت برای شما و خانواده تان چیست؟

هنگامی که نظر به شهر تجزیه شد، تهدیدهای مربوط به جنگ/تروریزم در ولایات ناامن مانند کندز (۵۷٪) و فراه (۵۳٪) بلند تر بود. این ارقام را میتوان با تصور نسبتاً پایین این تهدید در ولایات باامن ترمانند نیلی (۱٪) و مزارشریف (۴٪) مقایسه نمود. باشندگان نیلی و مزارشریف (بالترتیب ۷۱٪ و ۵۸٪) در مقایسه با کندز (۲۶٪) بیشتر روی عوامل اقتصادی تمرکز داشتند.

در اکثر مباحثات گروهی متمرکز نیاز به ایجاد روابط قوی تر بین مقامات محلی و مردم برای حل مسایل مصونیت و امنیت بیان گردید.

«ما برای بهبود امنیت به همبستگی و ارتباطات نیاز داریم. این به معنای ارتباطات خوب با سطوح بلند دولت و پذیرش همدیگر میباشد. ما باید بین خود همبستگی خوب داشته باشیم و برای حل مشکلات همدیگر با یکدیگر کار کنیم»

-عضو شورای انکشافی مردمی، زن، کابل

«ما باید فاصله بین مردم و دولت را از بین ببریم. شورا های مردمی باید یک پل بین دولت و مردم ایجاد نمایند، و این مشکل را از طریق جلسات و سیمینار ها حل سازند»

-عضو شورا، مرد، جلال آباد

«شهرداری باید با پولیس برای درک نیازمندی های همدیگر هماهنگی بهتر داشته باشد»

عضو شورای انکشافی مردمی، مرد، هرات

«تماس خوب بین پولیس و مردم شهر را مصون میسازد. اگر کدام موضوع وجود داشته باشد، آنها می آیند و به ما کمک میکنند»

-خانم خانه، زن، مزارشریف

ب. حمایت از گروه های آسیب پذیر

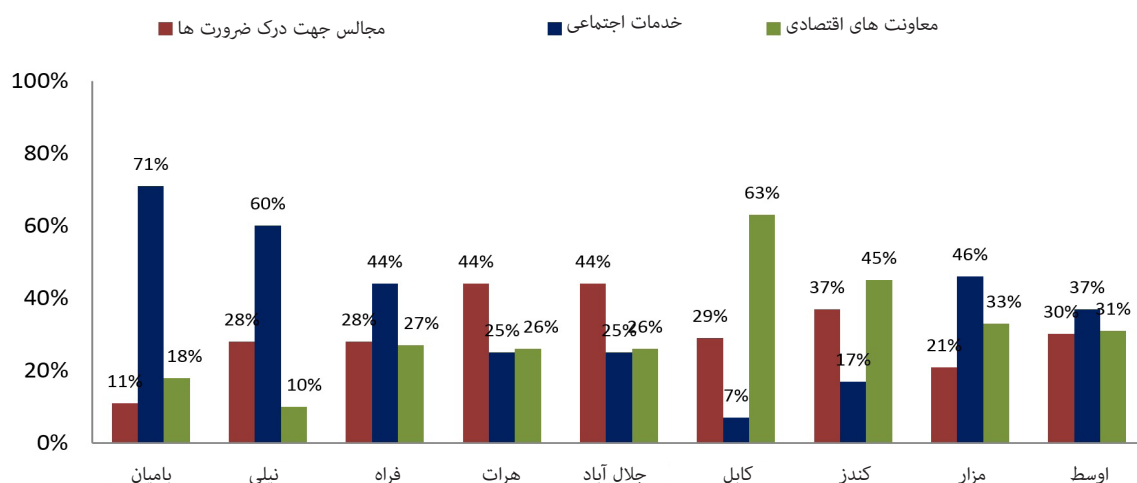
هنگامی که پرسیده شد شهرداری برای حمایت بهتر از گروه های آسیب پذیر چه میتواند انجام دهد، پاسخ دهندگان تقریباً به طور مساویانه تقسیم بودند که ۳۰٪ شان گفتند بهترین راهبرد برگزاری جلسات با آنها برای درک نیازمندی های آنها میباشد، ۳۷٪ گفتند باید خدمات مساعدت اجتماعی فراهم گردد و ۳۱٪ خواستار کمک های اقتصادی بودند. هنگامی که پاسخ ها نظر به جنس تجزیه شد، تقریباً یکسان بود.

با این حال، هنگامی که ارقام نظر به شهر تجزیه گردید، روی راهبرد های مختلف تأکید شده بود. در حالی که اکثریت پاسخ دهندگان در بامیان و نیلی برگزاری جلسات با گروه های آسیبپذیر را پیشنهاد نمودند، خدمات اقتصادی در کابل خیلی طرفدار داشت.

جدول ۱۰: به نظر شما بزرگترین تهدید برای ثبات و سلامت درازمدت شما و خانواده تان چیست؟

غصب زمین	بامیان	نیلی	فراه	هرات	جلال آباد	کابل	کندز	مزار شریف	اوسط
1%	0%	0%	0%	0%	0%	1%	1%	0%	1%
نگرانی های صحی	3%	9%	5%	1%	0%	10%	1%	6%	4%
تروریزم/جنگ	44%	1%	53%	11%	13%	30%	57%	4%	25%
نگرانی های مسکن	5%	3%	5%	6%	1%	4%	3%	8%	5%
نگرانی های محیط زیست	5%	12%	4%	10%	1%	4%	12%	20%	9%
عوامل اقتصادی	42%	71%	30%	71%	82%	50%	26%	58%	55%
عدم مصونیت غذایی	0%	4%	3%	1%	2%	1%	0%	4%	1%
موارد دیگر	0%	0%	0%	0%	1%	0%	0%	0%	0%

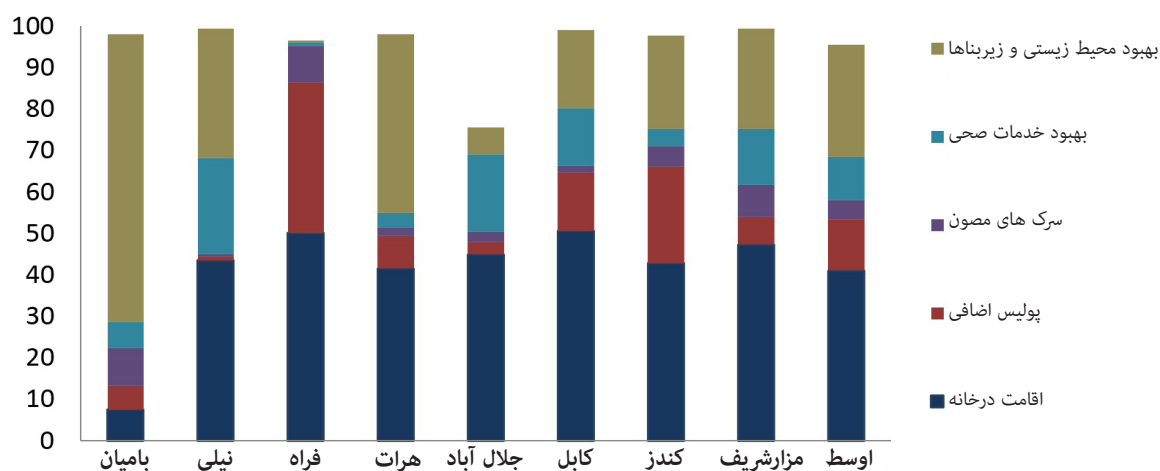
شکل ۲۷: شهرداری برای پشتیبانی بهتر از گروه های آسیب پذیر چه میتواند انجام دهد؟

رابطه ترجیع بیشتر در جهت بهبود محیط و ساختارهای فیزیکی از قبیل فراهم آوری محلات مصون و همچنان تمایل به موجودیت بیشتر پولیس، به ویژه در ولایات نامن از قبیل فراه و کندز وجود داشت.

هنگامی که از پاسخ دهندگان در مورد این که برای بهبود مصونیت زنان چه میتوان انجام داد پرسیده شد، عوامل غیر متجانس که مصونیت را معین میسازند، نیز آشکار گردید. به استثنای بامیان، پاسخ دهندگان گفتند که ماندن در خانه بهترین راه افزایش مصونیت زنان است. در این

شکل ۲۸: چه چیزی مصونیت زنان را بهبود میبخشد؟

هنگامیکه از پاسخ دهندگان پرسیده شد که برای بهبود اطفال چه میتوان انجام داد، نتایج مذکور به طور گسترده بازتاب یافت. تمرکز بیشتر روی این بود که ماندن در خانه، و بر طبق آن، نیاز به جاده های مصون تر و بهبود زیربناها، بهترین راهبرد برای مصون نگهداشتن اطفال میباشند. اشتراک کنندگان گروه های متمرکز نیز روی نیاز به ایجاد محلات اجتماعی و تفریحی مصون را برای زنان و اطفال تأکید داشتند.

«یک محل مصون که در آنجا بتوانیم صحبت و میله نماییم مهمترین نیازمندی برای زنان میباشد.»

دانشجو، زن، کابل

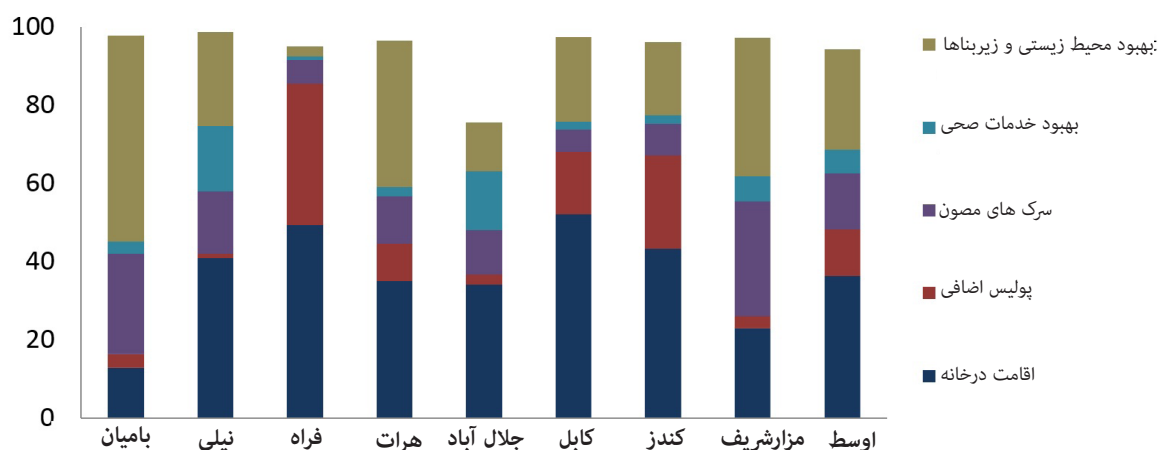
«برای اطفال محل بازی وجود ندارد و این باعث منازعات میگردد. به گونه مثال، آنها در پیش روی خانه مردم بازی میکنند و توپ به دروازه خانه اصابت میکند، و بعداً مشکل ایجاد میگردد.»

خانم خانه، مزارشریف

«در جلال آباد یک پارک به نام گل آقا شیرزوی موجود است که در آن زنان و اطفال میتوانند به روز های چهارشنبه بروند. تنظیم آن به دست پولیس است و کدام محدودیتی بالای زنان و اطفال وجود ندارد. اگر در هر منطقه شهر چنین پارک ها بسازیم، برای خانواده ها خوب خواهد بود.»

-منشی شورا، مرد، جلال آباد

شکل ۲۹: برای مصونیت اطفال چه کار میتوانیم انجام دهیم؟

نتیجه گیری

در این گزارش نشان داده شده است که خدمات عامه ناکافی و همچنان حکومتداری ضعیف روی مصوّنیت در شهر های افغانستان تأثیر ناگوار داشته است.

مردم در مورد وضعیت شهر ها و محلات شان نسبت به تمام کشور نظر مثبت دارند یا خوشبینتر اند. در حالی که حفاظت در برابر جرایم و جنگ مهم است، باشندگان شهر ها مصوّنیت را در بر گیرنده ابعاد متعدد فرا تر از امنیت فردی میدانند. این امر در اولویت دهی آنها به مسایل مصوّنیت از قبیل امنیت اقتصادی و زیر بنا های عامه بازتاب یافته است.

میزان اعتماد مردم به شهرداری ها و پولیس در قسمت مصوّن تر ساختن

شهر ها پایین است. همچنان میزان تماس با مأمورین شهرداری و پولیس کم است و در مورد توانایی شهروندان در تأثیر گذاری روی مقامات ذیصلاح به وسیله مراجعه و شکایت به آنها به خاطر دستیابی به عرضه خدمات مساویانه تر به طور عموم بدبینی وجود دارد.

نیازمندی های مصوّنیت شهری در شهر ها با در نظر داشت تفاوت در شرایط امنیتی و انکشاف اقتصادی از هم متفاوت است. در نهایت، پرداختن به این نیازمندی ها، نیاز به حکومتداری محلی قوی تر دارد تا صدای همه مردم، به ویژه مردم محروم و به حاشیه رانده شده، برای بهبود آینده شهر های افغانستان شنیده شده بتواند.

هرات